

Euroopan unionin virallinen lehti

C 312

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta

19. joulukuuta 2009

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

Unionin tuomioistuin

2009/C 312/01 Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti* EUVL C 297, 5.12.2009 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2009/C 312/02 Yhdistetyt asiat C-522/07 ja C-65/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 29.10.2009 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Dinter GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf (C-522/07) ja Europol Frost-Food GmbH v. Hauptzollamt Krefeld (C-65/08) (Yhteinen tullitariffi — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Pätevyys — Lisähuomautus — Omenahutiiviste) 2

FI

Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2009/C 312/03	Asia C-536/07: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 93/37/ETY — Julkisen yksikön ja yksityisen yrityksen välinen sopimus, jolla tälle julkiselle yksikölle vuokrataan näyttelyhallit, jotka kyseinen yritys rakentaa — Yksityiselle yritykselle maksettava korvaus, joka muodostuu kuukausittaisen vuokran maksamisesta 30 vuoden ajalta) 2	2
2009/C 312/04	Asia C-29/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.10.2009 (Regeringsrättenin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Skatteverket v. AB SKF (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artikla, 4 artikla, 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohta ja 17 artikla — Direktiivi 2006/112/EY — 2 artikla, 9 artikla, 135 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 168 artikla — Emoyhtiön suorittama tytäryhtiön ja osakkuusyhtiössä olevan osakkuutensa luovutus — Arvonlisäveron soveltamisala — Vapautus — Palvelut, jotka on hankittu osakkeiden luovutusten yhteydessä — Arvonlisäveron vähennyskelpoisuus) 3	3
2009/C 312/05	Asia C-63/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.10.2009 (Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Virginie Pontin v. T-Comalux SA (Sosiaalipolitiikka — Raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden suojele työssä — Direktiivi 92/85/ETY — 10 ja 12 artikla — Kielto irtisanoa raskauden alkamisen ja äitiysvapaan päättymisen välisenä aikana — Yksityisillä oikeussubjekteilla yhteisön oikeuden perusteella olevien oikeuksien oikeussuoja — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Direktiivi 76/207/ETY — 2 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta — Naisen epäedullinen kohtelu raskauden tai äitiysvapaan perusteella — Raskautensa aikana irtisanottujen naisten käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen rajoittaminen) 4	4
2009/C 312/06	Asia C-115/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.10.2009 (Landesgericht Linzin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Land Oberösterreich v. ČEZ as (Kieltokanne, jolla pyritään sellaisen kiinteään omaisuuteen kohdistuvan haitallisen vaikutuksen tai sen vaaran torjumiseen, joka on peräisin toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevasta ydinvoimalasta — Velvollisuus sietää haitallista vaikutusta ja sen vaaraa, jonka sellaiset laitokset aiheuttavat, jotka ovat saaneet hallinnollisen luvan valtiossa, jossa oikeuspaikka on — Muissa jäsenvaltioissa myönnettyjen lupien huomiotta jättäminen — Yhdenvertainen kohtelu — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate Euratomin perustamissopimuksen soveltamisalalla) 5	5
2009/C 312/07	Asia C-140/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.10.2009 (Tallinna Halduskohus (Viron tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rakvere Lihakombinaat AS v. Põllumajandusministerium ja Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Paloiteltu kananliha tai muut kananosat, jäädytetyt — Viron liittyminen — Siirtymätoimenpiteet — Maataloustuotteet — Ylijäämävarastot — Asetus (EY) N:o 1972/2003) 5	5
2009/C 312/08	Asia C-174/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 29.10.2009 (Østre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — NCC Construction Danmark A/S v. Skatteministeriet (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 19 artiklan 2 kohta — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Osittain verovelvollinen henkilö — Tavarat ja palvelut, joita käytetään sekä arvonlisäverollisiin liiketoimiin että arvonlisäverosta vapautettuihin liiketoimiin — Vähennyksen suhdeluvun laskeminen — Liitännäisten kiinteistöliiketoimien käsite — Toimitukset itselle — Verotuksen neutraalisuuden periaate) 6	6
2009/C 312/09	Asia C-188/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 75/442/ETY — Jätteet — Kotitalousjäteveden poistaminen maaseudulla sakokaivojen avulla — Jätteet, joita muu lainsäädäntö ei kata — Täytäntöönpanon laiminlyönti) 7	7

2009/C 312/10	Asia C-246/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Kuudes arvonnäve-rodirektiivi — 2 artiklan 1 alakohta ja 4 artiklan 1 ja 2 kohta — Taloudellisen toiminnan käsite — Valtion oikeusaputoimistot — Tuomioistuinasiaassa oikeusavun saajan maksamaa omavastuuosuutta vastaan suoritettut oikeusapupalvelut — Suoritettun palvelun ja saadun vastasuorituksen välisen suoran yhteyden käsite)	7
2009/C 312/11	Asia C-249/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteinen kalastuspolitiikka — Luonnonvarojen säilyttäminen — Kalastusalan valvontajärjestelmä — Asetus (EY) N:o 894/97 — 11 artikla — Asetus (ETY) N:o 2241/87 — 1 artiklan 1 ja 2 kohta — Asetus (ETY) N:o 2847/93 — 2 artiklan 1 kohta ja 31 artiklan 1 ja 2 kohta — Ajoverkkojen kieltö — Tämän kiellon noudattamista koskevan tehokkaan valvontajärjestelmän puuttuminen)	8
2009/C 312/12	Asia C-274/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/54/EY — 15 artiklan 2 kohta — 23 artiklan 2 kohta — Sähkön sisämarkkinat — Niiden menetelmien hyväksyminen etukäteen, joita käytetään liittämistä ja pääsyä kansallisiin verkkoihin koskevien ehtojen ja edellytysten, siirto- ja jakelutariffit mukaan lukien, laskennassa tai vahvistamisessa — Kansallinen sääntelyviranomaisen)	8
2009/C 312/13	Asia C-474/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Laiminlyönti antaa kaikkia sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2003/54/EY 23 artiklan 2 ja 5 kohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä tai määräyksiä — Sääntelyviranomaisten toimivalta sähköalalla)	9
2009/C 312/14	Asia C-551/08: Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2005/68/EY — Jälleenvakuutusta koskeva itsenäinen ammatinharjoittaminen — Pääsy ja harjoittaminen — Direktiiviä edeltävät kansalliset säännökset — Ilmoittamatta jättäminen tai määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
2009/C 312/15	Asia C-238/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 1.7.2009 — Handelsmaatschappij J. van Hilst ym., muut osapuolet: The Jaguar Collection Limited ym.	10
2009/C 312/16	Asia C-326/09: Kanne 12.8.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta	10
2009/C 312/17	Asia C-331/09: Kanne 17.8.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta	10
2009/C 312/18	Asia C-349/09: Kanne 1.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta	11
2009/C 312/19	Asia C-350/09 P: Valitus, jonka Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) on tehnyt 2.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-444/07, Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) v. Euroopan yhteisöjen komissio, 30.6.2009 antamasta tuomiosta	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 312/20	Asia C-359/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Ítéltábla (Unkarin tasavalta) on esittänyt 7.9.2009 — Dr. Donat Cornelius Ebert v. Budapesti Ügyvédi Kamara	13
2009/C 312/21	Asia C-362/09 P: Valitus, jonka Athinaiki Techniki AE on tehnyt 11.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-94/05, Athinaiki Techniki AE v. Euroopan yhteisöjen komissio, 29.6.2009 antamasta määräyksestä	13
2009/C 312/22	Asia C-369/09 P: Valitus, jonka ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (aiemmin Majątek Hutniczy sp. z o.o.) on tehnyt 15.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-273/06 ja T-297/06, ISD Polska ym. v. komissio, 1.7.2009 antamasta tuomiosta	14
2009/C 312/23	Asia C-377/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 23.9.2009 — Françoise Hanssens-Ensch (Agenor SA:n konkurssipesän pesänhoitaja) v. Euroopan yhteisö	15
2009/C 312/24	Asia C-378/09: Kanne 23.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Tšekin tasavalta	15
2009/C 312/25	Asia C-379/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Brussel (Belgia) on esittänyt 25.9.2009 — Maurits Casteels v. British Airways plc	16
2009/C 312/26	Asia C-383/09: Kanne 25.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta	16
2009/C 312/27	Asia C-384/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 29.9.2009 — Prunus SARL v. Directeur des services fiscaux	17
2009/C 312/28	Asia C-385/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Liettuan tasavalta) on esittänyt 29.9.2009 — Nidera Handelscompagnie BV v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	17
2009/C 312/29	Asia C-386/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 30.9.2009 — Jhonny Briot v. Randstad Interim, Sodexho SA ja Euroopan unionin neuvosto	18
2009/C 312/30	Asia C-387/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife (Espanja) on esittänyt 1.10.2009 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) v. Magnatradings SL	18
2009/C 312/31	Asia C-388/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundessozialgericht (Saksa) on esittänyt 2.10.2009 — Joao Filipe Da Silva Martins v. Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse	19
2009/C 312/32	Asia C-390/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 2.10.2009 — Reti Televisive Italiane SpA (RTI) v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	20

2009/C 312/33	Asia C-391/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas (Liettuan tasavalta) on esittänyt 2.10.2009 — Malgožata Runevič-Vardyn ja Łukasz Paweł Wardyn v. Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija ja Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius	20
2009/C 312/34	Asia C-395/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puolan tasavalta) on esittänyt 13.10.2009 — Oasis East sp. z o.o. v. Minister Finansów	21
2009/C 312/35	Asia C-396/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Bari (Italia) on esittänyt 12.10.2009 — Interdil Srl, selvitystilassa oleva yhtiö v. Fallimento Interdil Srl ja Banca Intesa Gestione Crediti Spa	21
2009/C 312/36	Asia C-397/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 14.10.2009 — Scheuten Solar Technology GmbH v. Finanzamt Gelsenkirchen-Süd	22
2009/C 312/37	Asia C-398/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 14.10.2009 — Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning ja KID-Holding A/S v. Skatteministeriet	22
2009/C 312/38	Asia C-400/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 19.10.2009 — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, selvitystilassa, ja Ompakningsselskabet af 1. november 2005 A/S v. Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV ja Merck Sharp & Dohme	23
2009/C 312/39	Asia C-403/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Višje sodišče v Mariboru (Slovenian tasavalta) on esittänyt 20.10.2009 — Jasna Detiček v. Maurizio Sgueglia	24
2009/C 312/40	Asia C-405/09: Kanne 20.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta	25
2009/C 312/41	Asia C-406/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 21.10.2009 — Realchemie Nederland BV v. Bayer CropScience AG	25
2009/C 312/42	Asia C-411/09, Asia C-412/09, Asia C-413/09, Asia C-414/09, Asia C-415/09, Asia C-416/09, Asia C-417/09, Asia C-418/09, Asia C-419/09, Asia C-420/09: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Nanterre (Ranska) on esittänyt 28.10.2009 asioissa — Tereos v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Vermandoise Industries SA v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucreries de Toury et Usines annexes SA v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Roquette Frères SA v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucreries & Distilleries de Souppes-Ouvré Fils SA v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Cristal Union, jolle Sucreries et Raffineries d'Ersteinin ja Sucrierie de Bourgogne oikeudet ovat siirtyneet, v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Lesaffre Frères SA v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucrerie Bourdon v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — SAFBA Fontaine-le-Dun SA v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers — Sucreries du Marquenterre v. Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	26

Unionin yleinen tuomioistuin

2009/C 312/43	Asia T-212/06: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 29.10.2009 — Bowland Dairy Products v. komissio (Vahingonkorvauskanne — Asetus (EY) N:o 178/2002 — Nopea hälytysjärjestelmä — Lisäilmoitus — Kansallisten viranomaisten toimivalta — Komission mielipide, jolla ei ole oikeusvaikutuksia — Oikeudenkäynnin kohteen muuttaminen — Tutkimatta jättäminen) 27	27
2009/C 312/44	Asia T-386/07: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 29.10.2009 — Peek & Cloppenburg v. SMHV — Redfil (Agile) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Agile rekisteröimiseksi yhteisönä tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön sanamerkki ja kansalliset sanamerkit Aygill's — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 27	27
2009/C 312/45	Asia T-150/08: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11.11.2009 — REWE-Zentral v. SMHV — Aldi Einkauf (Clina) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Clina rekisteröiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki CLINAIR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 28	28
2009/C 312/46	Asia T-162/08: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11.11.2009 — Frag Comercio Internacional v. SMHV — Tinkerbell Modas (GREEN by missako) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin GREEN by missako rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja yhteisön kuviomerkit MI SA KO — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 28	28
2009/C 312/47	Asia T-277/08: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11.11.2009 — Bayer Healthcare v. SMHV — Uriach-Aquilea OTC (CITRACAL) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CITRACAL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki CICATRAL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 29	29
2009/C 312/48	Asia T-493/08: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 30.10.2009 — Sun World International v. SMHV — Kölla Hamburg (SUPERIOR SEEDLESS) (Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin osittainen epääminen — Lausunnon antamisen raukeaminen) 29	29
2009/C 312/49	Asia T-352/09 R: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 29.10.2009 — Novácké chemické závody v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Komission päätös, jolla määrätään sakko — Pankkitakaus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty) 29	29
2009/C 312/50	Asia T-387/09: Kanne 26.9.2009 — Applied Microengineering v. komissio 30	30
2009/C 312/51	Asia T-389/09: Kanne 22.6.2009 — Labate v. komissio 30	30
2009/C 312/52	Asia T-399/09: Kanne 6.10.2009 — HSE v. komissio 31	31

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2009/C 312/53	Asia T-406/09: Kanne 5.10.2009 — Donau Chemie v. Euroopan yhteisöjen komissio	32
2009/C 312/54	Asia T-407/09: Kanne 9.10.2009 — Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft v. Euroopan yhteisöjen komissio	32
2009/C 312/55	Asia T-408/09: Kanne 8.10.2009 — ancotel v. SMHV — Acotel (ancotel)	33
2009/C 312/56	Asia T-410/09: Kanne 7.10.2009 — Almamet v. komissio	34
2009/C 312/57	Asia T-411/09: Kanne 13.10.2009 — Terezakis v. komissio	35
2009/C 312/58	Asia T-412/09: Kanne 14.10.2009 — CEA v. komissio	35
2009/C 312/59	Asia T-414/09: Kanne 14.10.2009 — Henkel v. SMHV — JLO Holding (LIVE)	36
2009/C 312/60	Asia T-419/09: Kanne 16.10.2009 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47)	37
2009/C 312/61	Asia T-420/09: Kanne 19.10.2009 — BSA v. SMHV — Loblaws (PRÉSIDENT)	37
2009/C 312/62	Asia T-423/09: Kanne 22.10.2009 — Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto	38
2009/C 312/63	Asia T-424/09: Kanne 14.10.2009 — Goodyear Dunlop Tyres UK v. SMHV — Sportfive (QUALIFIER)	38
2009/C 312/64	Asia T-425/09: Kanne 14.10.2009 — Honda Motor v. SMHV — Blok (BLAST)	39
2009/C 312/65	Asia T-427/09: Kanne 22.10.2009 — centrotherm Clean Solutions v. SMHV — Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM)	39
2009/C 312/66	Asia T-433/09: Kanne 29.10.2009 — TTNB v. SMHV — March (Tila March)	40
2009/C 312/67	Asia T-434/09: Kanne 26.10.2009 — Centrotherm Systemtechnik v. SMHV — centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM)	40
2009/C 312/68	Asia T-438/09: Kanne 22.10.2009 — SE.RI.FO. v. komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto	41
2009/C 312/69	Asia T-440/09: Kanne 3.11.2009 — Azienda Agricola Bracesco v. komissio	42

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDOTTEET

UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2009/C 312/01)***Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti***

EUVL C 297, 5.12.2009

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 282, 21.11.2009

EUVL C 267, 7.11.2009

EUVL C 256, 24.10.2009

EUVL C 244, 10.10.2009

EUVL C 233, 26.9.2009

EUVL C 220, 12.9.2009

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 29.10.2009 (Finanzgericht Düsseldorfin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Dinter GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf (C-522/07) ja Europol Frost-Food GmbH v. Hauptzollamt Krefeld (C-65/08)

(Yhdistetyt asiat C-522/07 ja C-65/08) ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Pätevyys — Lisähuomautus — Omenamehutiiviste)

(2009/C 312/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Dinter GmbH (C-522/07) ja Europol Frost-Food GmbH (C-65/08)

Vastaajat: Hauptzollamt Düsseldorf (C-522/07) ja Hauptzollamt Krefeld (C-65/08)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Düsseldorf — Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) I liitteessä, sellaisena kuin se on muutettuna 7.9.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1810/2004 (EUVL L 327, s. 1), olevan 20 ryhmän 5 lisähuomautuksen b kohdan tulkinta ja pätevyys — Puhdas omenamehutiiviste, jolla on Brix-arvo 66.8 ja joka ei sisällä lisättyä sokeria — Tämän tavaran luokittelu tariffialanimikkeeseen 2009 7999 (omenamehu, jossa ei ole lisättyä sokeria) tai alanimikkeeseen 2106 9098 (muut muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet) — Komissiolle neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 9 artiklalla tariffinimikkeiden sisällön täsmenämistä varten annetun toimivallan rajat

Tuomiolauselmä

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin siitä on säädetty 7.9.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1776/2001, 6.8.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2031/2001 ja asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 7.9.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1810/2004, liitteen I 20 ryhmän 5 lisähuomautuksen b kohta on pätemätön siltä osin kuin siinä suljetaan luonnonomenamehutiivisteet nimikkeeseen 2009 ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EUVL C 37, 9.2.2008 ja EUVL C 107, 26.4.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-536/07) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 93/37/ETY — Julkisen yksikön ja yksityisen yrityksen välinen sopimus, jolla tälle julkiselle yksikölle vuokrataan näyttelyhallit, jotka kyseinen yritys rakentaa — Yksityiselle yritykselle maksettava korvaus, joka muodostuu kuukausittaisen vuokran maksamisesta 30 vuoden ajalta)

(2009/C 312/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Kukovec ja R. Sauer)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja J. Möller, avustajanaan Rechtsanwalt H.-J. Prieß)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199, s. 54) 7 ja 11 artiklan rikkominen — Avoimen hankintamenettelyn järjestämättä jättäminen ennen sellaisen sopimuksen tekemistä, jonka sopimusosapuolina ovat Kölnin kaupunki ja yksityinen sijoitusyhtiö ja jolla Kölnin kaupunki vuokraa 30 vuoden määräajaksi yli 600 miljoonan euron kokonaisvuokraa vastaan neljä näyttelyhallia, jotka mainittu yksityinen yhtiö rakentaa yksityiskohtaisen hankintaeritelmän mukaisesti

Tuomiolauselmä

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14.6.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY 7 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan mukaisia velvoitteita, koska Kölnin kaupunki on tehnyt Grundstücksgesellschaft Köln Messe 15 bis 18 GbR:n, josta on tullut Grundstücksgesellschaft Köln Messe 8-11 GbR, kanssa 6.8.2004 päivätyn sopimuksen noudattamatta kyseisissä säännöksissä säädettyä sopimustekomenettelyä.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 51, 23.2.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.10.2009 (Regeringsrättenin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Skatteverket v. AB SKF

(Asia C-29/08) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artikla, 4 artikla, 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohta ja 17 artikla — Direktiivi 2006/112/EY — 2 artikla, 9 artikla, 135 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 168 artikla — Emoyhtiön suorittama tytäryhtiön ja osakkuusyhtiössä olevan osakkuutensa luovutus — Arvonlisäveron soveltamisala — Vapautus — Palvelut, jotka on hankittu osakkeiden luovutusten yhteydessä — Arvonlisäveron vähennyskelpoisuus)

(2009/C 312/04)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Regeringsrätten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Skatteverket

Vastaaja: AB SKF

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Regeringsrätten — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan, 4 artiklan, 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan ja 17 artiklan tulkinta — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 2 artiklan, 9 artiklan, 135 artiklan 1 kohdan ja 168 artiklan tulkinta — Emoyhtiön yhtiöryhmänsä uudelleenjärjestelyä varten suorittama tytäryhtiön ja osakkuusyhtiössä olevan osakkuutensa luovutus — Niihin palveluihin sisältyvän arvonlisäveron vähentäminen, jotka emoyhtiö on hankkinut näiden luovutustoimien yhteydessä

Tuomiolauselmä

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 2 artiklan 1 kohtaa ja 4 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohtaa ja 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun emoyhtiö luovuttaa kaikki kokonaan omistamansa tytäryhtiön osakkeet sekä jäljellä olevan osuutensa aiemmin kokonaan omistamastaan osakkuusyhtiöstä ja kun emoyhtiö on suorittanut näille arvonlisäverollisia palveluja, luovutus on taloudellista toimintaa, joka kuuluu kyseisten direktiivien soveltamisalaan. Jos kuitenkin osakkeiden luovutus voidaan rinnastaa kuudennen direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/7, 5 artiklan 8 kohdassa tai direktiivin 2006/112 19 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun varallisuuskokonaisuuden tai sen osan luovutukseen ja jos kyseinen jäsenvaltio on valinnut näissä säännöksissä säädetyn mahdollisuuden, tämä liiketoimi ei ole arvonlisäverollista taloudellista toimintaa.

- 2) Pääasian kohteena olevan kaltainen osakkeiden luovutus on vapautettava arvonlisäverosta kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/7, 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan ja direktiivin 2006/112 135 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla.

- 3) Oikeus vähentää osakkeiden luovutuksen yhteydessä hankituista palveluista maksettu arvonlisävero syntyy kuudennen direktiivin 77/388 17 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/7, 1 ja 2 kohdan sekä direktiivin 2006/112 168 artiklan nojalla, jos aikaisemmassa vaihdannan vaiheessa toteutettuihin palveluihin liittyvien kustannusten ja verovelvollisen koko taloudellisen toiminnan välillä on suora ja välitön yhteys. Ennakkoratkaisupyyntöön esittäneen tuomioistuimen on selvitettävä, ottaen huomioon kaikki olosuhteet, joissa pääasiassa kysymyksessä olevat liiketoimet ovat tapahtuneet, voidaanko kyseiset kustannukset sisällyttää myytyjen osakkeiden hintaan tai ovatko ne vain verovelvollisen taloudelliseen toimintaan kuuluvien liiketoimien hinnan osatekijöitä.
- 4) Sillä, että osakkeiden luovutus suoritetaan useilla peräkkäisillä toimilla, ei ole merkitystä edellisiin kysymyksiin annettavan vastauksen kannalta.

(¹) EUVL C 79, 29.3.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.10.2009 (Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Virginie Pontin v. T-Comalux SA

(Asia C-63/08) (¹)

(Sosiaalipolitiikka — Raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden suojelu työssä — Direktiivi 92/85/ETY — 10 ja 12 artikla — Kielto irtisanoa raskauden alkamisen ja äitiysvapaan päättymisen välisenä aikana — Yksityisillä oikeussubjekteilla yhteisön oikeuden perusteella olevien oikeuksien oikeussuoja — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Direktiivi 76/207/ETY — 2 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta — Naisen epäedullinen kohtelu raskauden tai äitiysvapaan perusteella — Raskautensa aikana irtisanottujen naisten käytettävissä olevien oikeussuojakeinojen rajoittaminen)

(2009/C 312/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Virginie Pontin

Vastaaja: T-Comalux SA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette — Toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden

tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY (EYVL L 348, s. 1) 10 ja 12 artiklan sekä miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9.2.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 2 artiklan tulkinta — Raskautensa aikana irtisanomisen kohteeksi joutuneen työntekijän oikeussuojan laajuus — Sellaisen kansallisen lainsäädännön yhteensopivuus näiden direktiivien kanssa, jonka nojalla raskautensa aikana irtisanotun työntekijän kanneoikeutta koskevat lyhyet kahdeksan ja 15 päivän kiinteät määräajat ja joka rajaa tämän kanteen koskemaan työsuhteen säilyttämistä tai työntekijän ottamista takaisin yrityksen palvelukseen siten, ettei mahdollisuutta vahingonkorvauksen myöntämiseen ole

Tuomiolauselma

1) Toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY (kymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 10 ja 12 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla luodaan erityinen kannetie, joka koskee sanotussa 10 artiklassa tarkoitettua raskaana olevien, synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden irtisanomiskieltoa ja johon sovelletaan tätä kannetta koskevia erityisiä menettelysääntöjä, kuitenkin sillä edellytyksellä, että ne eivät ole epäsuotuisampia kuin menettelysäännöt, joita sovelletaan samankaltaisiin, luonteeltaan jäsenvaltion sisäisiin kanneisiin (vastaavuusperiaate), ja että ne eivät tee käytännössä mahdottomaksi yhteisön oikeudessa tunnustettujen oikeuksien käyttämistä (tehokkuusperiaate). Preklusiivinen 15 päivän määräaika, jollaisesta säädetään Luxemburgin työsopimuslain L. 337-1 §:n 1 momentin neljännessä kohdassa, ei vaikuta täyttävän tätä edellytystä, ja ennakkoratkaisupyyntöön esittäneen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia tämä asia.

2) Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9.2.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.9.2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/73/EY, 2 artiklaa, luettuna yhdessä tämän muutetun direktiivin 76/207 3 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä Luxemburgin työsopimuslain L. 337-1 §:n kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, joka koskee erityisesti direktiivin 92/85 10 artiklassa tarkoitettua raskaana olevien, synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden suojelua irtisanomisen yhteydessä ja joka estää raskautensa aikana irtisanottua raskaana olevaa työntekijää nostamasta vahingonkorvauskannetta, vaikka kaikki muut irtisanotut työntekijät voivat nostaa sanotun kanteen, kun tällainen kanneiden rajoitus on raskauteen liittyvää naisten epäedullisempaa kohtelua. Näin on erityisesti silloin, kun näiden työntekijöiden käytettävissä olevaa ainoaa mahdollista kannetta koskevat

menettelysäännöt eivät ole yhteisön oikeudessa yksityisille oikeussubjekteille myönnettyjen oikeuksien tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen mukaisia, ja ennakkoratkaisupyyntöön esittäneen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia tämä asia.

(¹) EUVL C 93, 12.4.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 27.10.2009 (Landesgericht Linzin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Land Oberösterreich v. ČEZ as

(Asia C-115/08) (¹)

(Kieltoکانne, jolla pyritään sellaisen kiinteään omaisuuteen kohdistuvan haitallisen vaikutuksen tai sen vaaran torjumiseen, joka on peräisin toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevasta ydinvoimalasta — Velvollisuus sietää haitallista vaikutusta ja sen vaaraa, jonka sellaiset laitokset aiheuttavat, jotka ovat saaneet hallinnollisen luvan valtiossa, jossa oikeuspaikka on — Muissa jäsenvaltioissa myönnettyjen lupien huomiotta jättäminen — Yhdenvertainen kohtelu — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate Euratomin perustamis-

sopimuksen soveltamisalalla)

(2009/C 312/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Linz

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Land Oberösterreich

Vastaaja: ČEZ as

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landesgericht Linz (Itävalta) — Tarvaiden vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden, kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää koskevan kiellon periaatteen ja lojaliteettiperiaatteen tulkinta — Kansallinen säännös, jonka mukaan yksinomaan vahingonkorvauskanne on mahdollinen, kun on kyse sellaisten laitosten aiheuttamista haitallisesta vaikutuksesta, joille on myönnetty hallinnollinen lupa — Tämän säännöksen soveltamisen rajoittaminen kansallisten viranomaisen myöntämiin lupiin, joten siviilioikeudellisen kanteen nostaminen on mahdollista toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevasta laitoksesta peräisin olevan haitallisen vaikutuksen lopettamiseksi — Temeljin ydinvoimala

Tuomiolauselmä

1) Kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää koskevan kiellon periaate Euratomin perustamisopimuksen soveltamisalalla on esteenä sellaisen pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen jäsenvaltion säännösten soveltamiselle, jonka perusteella yritystä, jolla on edellytetyt hallinnolliset luvat toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan ydinvoimalan käyttämiseksi, vastaan voidaan nostaa kanne tästä laitoksesta peräisin olevan ja naapurikiinteistöihin kohdistuvan haitallisen vaikutuksen lopettamiseksi tai sen vaaran torjumiseksi, kun taas yri-

tyksiä, jotka omistavat jäsenvaltiossa, jossa oikeuspaikka on, sijaitsevan teollisuuslaitoksen ja jotka ovat saaneet siellä hallinnollisen luvan, vastaan ei voida nostaa tällaista kanetta, vaan niitä vastaan voidaan nostaa yksinomaan vahingonkorvauskanne naapurikiinteistölle aiheutuneiden vahinkojen vuoksi.

2) Kansallisen tuomioistuimen on kansallista lainsäädäntöä soveltaessaan tulkittava sitä mahdollisimman pitkälle yhteisön oikeudessa asetettujen vaatimusten mukaisesti. Jos tällainen yhteisön oikeuden mukainen soveltaminen ei ole mahdollista, kansallisen tuomioistuimen velvollisuutena on soveltaa täysimääräisesti yhteisön oikeutta ja suojata siinä yksityisille annettuja oikeuksia ja tarvittaessa jättää soveltamatta sellaiset säännökset, joiden soveltaminen johtaisi yksittäistapauksessa yhteisön oikeuden vastaiseen lopputulokseen.

(¹) EUVL C 142, 7.6.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 29.10.2009 (Tallinna Halduskohus (Viron tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rakvere Lihakombinaat AS v. Põllumajandusministeerium ja Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

(Asia C-140/08) (¹)

(Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Paloiteltu kananliha tai muut kananosat, jäädytetyt — Viron liittyminen — Siirtymätoimenpiteet — Maataloustuotteet — Ylijäämävarastot — Asetus (EY) N:o 1972/2003)

(2009/C 312/07)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tallinna Halduskohus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rakvere Lihakombinaat AS

Vastaajat: Põllumajandusministeerium ja Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tallinna Halduskohus — Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteen I tulkinta sekä maataloustuotteiden kaupan osalta toteutettavista siirtymätoimenpiteistä Tsekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Malan, Puolan, Slovenian ja Slovakian

liittymisen vuoksi 10.11.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003 (EUVL L 293, s. 3) 4 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinta — Jäädetyt mekaanisesti erotettu liha, joka on saatu kanojen mekaanisella luuttomaksi leikkaamisella — Luokittelu yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 0207 14 10 (jäädetyt luuttomat kananpalat) tai nimikkeeseen 0207 14 99 (jäädetyt muut kananosat, muut) — Toimijan maataloustuotteiden ylijäämävarastosta kannettava maksu — Siirtovaraston ja ylijäämävaraston suuruuden määrittäminen kyseisen maksun kantamiseksi

Tuomiolauselmia

- 1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 11.9.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1789/2003, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset ihmisravinnoksi tarkoitetut tuotteet, jotka koostuvat jäädetyistä mekaanisesti erotetusta lihasta, joka on saatu kanojen mekaanisella luuttomaksi leikkaamisella, on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 0207 14 10.
- 2) Maataloustuotteiden kaupan osalta toteutettavista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi 10.11.2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1972/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 10.2.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 230/2004, 4 artiklan 2 kohta ei estä ylijäämävarastomaksulain (Üleliigse laovarude tasu seadus), sellaisena kuin se on muutettuna 25.1.2007 annetulla lailla, 6 §:n 1 momentin kaltaista kansallista säännöstä, jonka mukaan toimijan ylijäämävaraston määrä lasketaan vähentämällä 1.5.2004 tosiasiallisesti hallinnassa olleesta varastosta siirtovarasto, joka on määriteltä 1. päivänä toukokuuta neljänä edeltävänä toimivuotena pidettyjen varastojen keskiarvoksi kerrottuna kyseisen jäsenvaltion maataloustuotteiden tuotannon kasvua samana ajanjaksona vastaavalla kertoimella 1,2.
- 3) Asetus N:o 1972/2003 ei estä ylijäämävarastomaksun perimistä toimijalta, vaikka tämä kykenisi todistamaan, ettei se ole saanut hyötyä kyseisten varastojen myymisestä 1.5.2004 jälkeen.

(¹) EUVL C 171, 5.7.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 29.10.2009 (Østre Landsretin (Tanska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — NCC Construction Danmark A/S v. Skatteministeriet

(Asia C-174/08) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 19 artiklan 2 kohta — Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen — Osittain verovelvollinen henkilö — Tavarat ja palvelut, joita käytetään sekä arvonlisäverollisiin liiketoimiin että arvonlisäverosta vapautettuihin liiketoimiin — Vähennyksen suhdeluvun laskeminen — Liitännäisten kiinteistöliiketoimien käsite — Toimitukset itselle — Verotuksen neutraalisuuden periaate)

(2009/C 312/08)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: NCC Construction Danmark A/S

Vastaaja: Skatteministeriet

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Østre Landsret — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 19 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen tulkinta — Rakennusyritys, joka harjoittaa sellaisten kiinteistöjen myyntitoimintaa, jotka se on itse rakentanut omaan lukuunsa jälleenmyyntitarkoituksessa — Tavarat ja palvelut, joita käytetään sekä ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähennykseen oikeuttaisiin liiketoimiin että vähennykseen oikeuttamattomiin liiketoimiin — Vähennyksen suhdeluvun laskeminen — Liitännäisten kiinteistöliiketoimien käsite

Tuomiolauselmia

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 19 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että silloin kun kyse on rakennusyrityksestä, tämän yrityksen omaan lukuunsa rakentamien kiinteistöjen myyntiä ei voida katsoa tässä säännöksessä tarkoitetuksi "liitännäiseksi kiinteistöliiketoimeksi", koska se on verollisen liiketoiminnan välitön, pysyvä ja välttämätön seuraus. Tällaisessa tilanteessa ei ole arvioitava konkreettisesti, missä laajuudessa tässä myyntitoiminnassa, kun sitä tarkastellaan erikseen, käytetään arvonlisäverollisia tavaroita ja palveluja.

- 2) Verotuksen neutraalisuuden periaate ei ole esteenä sille, että rakennusyritys, joka maksaa arvonlisäveroa omaan lukuunsa suorittamistaan rakennussuorituksista (toimitukset itselle), ei saa vähentää täysimääräisesti näiden suoritusten toteuttamisen johdosta syntyneihin yleiskustannuksiin sisältyvää arvonlisäveroa sen vuoksi, että näin rakennettujen rakennusten myynnistä seuraava liikevaihto on vapautettu arvonlisäverosta.

(¹) EUVL C 171, 5.7.2008.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti**

(Asia C-188/08) (¹)

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 75/442/ETY — Jätteet — Kotitalousjäteveden poistaminen maaseudulla sakokaivojen avulla — Jätteet, joita muu lainsäädäntö ei kata — Täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2009/C 312/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán, D. Lawunmi ja M. Wilderspin)

Vastaaja: Irlanti (asiamies: D. O'Hagan)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32) 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 ja 14 artiklan rikkomisen sakokaivojen avulla poistettujen kotitalousjätevesien osalta — Jätteet, jota muu lainsäädäntö ei kata

Tuomiolauselmä

- 1) Irlannin tasavalta ei ole noudattanut jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, 4 ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin kyse on kotitalousjätevesien poistamisesta maaseudulla sakokaivojen avulla sekä muista yksittäisistä jäteveden käsittelyjärjestelmistä, koska se ei ole antanut Cavanin kreivikuntaa lukuun ottamatta säädetystä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Irlanti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kolme neljäsosaa Euroopan yhteisöjen komission oikeudenkäyntikuluista.

- 3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa yhdestä neljäsosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

(¹) EUVL C 197, 2.8.2008.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto)
29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta**

(Asia C-246/08) (¹)

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 2 artiklan 1 alakohta ja 4 artiklan 1 ja 2 kohta — Taloudellisen toiminnan käsite — Valtion oikeusaputoimistot — Tuomioistuinasiaassa oikeusavun saajan maksamaa omavastuuosuutta vastaan suoritettut oikeusapupalvelut — Suoritettun palvelun ja saadun vastasuorituksen välisen suoran yhteyden käsite)

(2009/C 312/10)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: P. Aalto ja D. Triantafyllou)

Vastaaja: Suomen tasavalta (asiamies: A. Guimaraes-Purokoski)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhden arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan 1 alakohdan ja 4 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan rikkomisen — Kansallinen lainsäädäntö, jossa oikeudellisten neuvontapalvelujen arvonlisäverokohtelu on erilainen sen mukaan, ovatko ne yksityisten avustajien suorittamia vai valtion oikeusaputoimistoissa työskentelevien julkisten oikeusavustajien suorittamia — Kilpailun vääristyminen

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 209, 15.8.2008.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian
tasavalta**

(Asia C-249/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteinen kalastuspolitiikka — Luonnonvarojen säilyttäminen — Kalastusalan valvontajärjestelmä — Asetus (EY) N:o 894/97 — 11 artikla — Asetus (ETY) N:o 2241/87 — 1 artiklan 1 ja 2 kohta — Asetus (ETY) N:o 2847/93 — 2 artiklan 1 kohta ja 31 artiklan 1 ja 2 kohta — Ajoverkkojen kieltä — Tämän kiellon noudattamista koskevan tehokkaan valvontajärjestelmän puuttuminen)

(2009/C 312/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Banks ja C. Cattabriga)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: I. Bruni, avustajanaan avvocato dello Stato F. Arena)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2241/87 (EYVL L 207, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan sekä yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12.10.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 (EYVL L 261, s. 1) 2 artiklan ja 31 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen — Kalastusalueiden ja niiden toiminnan tarkastaminen ja valvonta — Voimassaolevan säännösten noudattamatta jättämisen johdosta toteutettavat toimenpiteet — Säännökset, jotka koskevat ajoverkkojen aluksella säilyttämistä tai käyttöä

Tuomiolauselmä

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdan eikä yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12.10.1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93, sellaisena kuin se on muutettuna 17.12.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2846/98, 2 artiklan 1 kohdan sekä 31 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole riittävällä tavalla huolehtinut kalastuksen valvomista ja tarkastamisesta alueellaan ja sen suverenisuuden tai tuomiovallan piiriin kuuluvilla merialueilla erityisesti siltä osin kuin kysymys on ajoverkkojen aluksella säilyttämisestä ja käytöstä ja koska se ei ole riittävällä tavalla valvonut, että niihin, jotka rikkovat ajoverkkojen aluksella säilyttämistä ja käyttöä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, kohdistetaan asianmukaisia toimenpiteitä erityisesti siten, että näille henkilöille määrätään rangaistusseuraamuksia, joilla on ehkäisevä vaikutus.

- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 209, 15.8.2008.

**Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto)
29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ruotsin
kuningaskunta**

(Asia C-274/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2003/54/EY — 15 artiklan 2 kohta — 23 artiklan 2 kohta — Sähkön sisämarkkinat — Niiden menetelmien hyväksyminen etukäteen, joita käytetään liittämistä ja pääsyä kansallisiin verkkoihin koskevien ehtojen ja edellytysten, siirto- ja jakelutariffit mukaan lukien, laskennassa tai vahvistamisessa — Kansallinen sääntelyviranomainen)

(2009/C 312/12)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: B. Schima ja P. Dejmek)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta (asiamies: A. Falk)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY 15 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan ja 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan rikkominen — Käytöstäpoisto- ja jätehuoltotoimia koskevat lausumat (EUVL L 176, s. 37) — Jakelun ja tuotannon etujen toiminnallisen eriyttämisen takaamisen laiminlyönti vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä — Se, ettei sääntelyviranomaisia ole veloitettu vahvistamaan tai hyväksymään etukäteen menetelmiä, joita käytetään liittämistä ja pääsyä kansallisiin verkkoihin koskevien ehtojen ja edellytysten laskennassa tai vahvistamisessa

Tuomiolauselmä

- 1) Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY mukaisia velvoitteitaan,

— koska se ei ole toteuttanut kyseisen direktiivin 15 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan säännösten mukaisesti toimenpiteitä, joita edellytetään jakelun ja tuotannon etujen toiminnallisen eriyttämisen varmistamiseksi vertikaalisesti integroituneessa yrityksessä, ja

— koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan säännösten mukaisesti sääntelyviranomaisen tehtäväksi vahvistaa tai hyväksyä ainakin ne menettelmät, joita käytetään liittämistä ja pääsyä kansallisiin verkoihin koskevien edellytysten ja ehtojen, siirto- ja jakelutariffit mukaan lukien, laskennassa tai vahvistamisessa, ennen niiden voimaantuloa.

- 2) Ruotsin kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 236, 13.9.2008.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-474/08) (¹)

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Laiminlyönti antaa kaikkia sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2003/54/EY 23 artiklan 2 ja 5 kohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä tai määräyksiä — Sääntelyviranomaisen toimivalta sähköalalla)

(2009/C 312/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Patakia ja B. Schima)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamies: C. Pochet, avustajinaan asianajajat J. Scalais ja O. Vanhulst)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Laiminlyönti antaa kaikkia sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY (EUVL L 176, s. 37) 23 artiklan 2 ja 5 kohdan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä tai määräyksiä — Sääntelyviranomaisen toimivalta sähköalalla

Tuomiolauselmä

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY mukaisia velvoitteitaan,

— koska se ei säätänyt, että tapaukset, joissa sähkön jakelu- ja siirtoverkkoon pääsy evätään, voidaan saattaa sääntelyviranomaisen käsiteltäviksi, jonka on sitten ratkaistava asiat sitovalla päätöksellä kahden kuukauden määräajan kuluessa kyseisen direktiivin 23 artiklan 5 kohdan säännösten mukaisesti, ja

— koska se on antanut muun viranomaisen kuin toimivaltaisen sääntelyviranomaisen tehtäväksi määrittää tietyt tariffien laskemisen kannalta ratkaisevat seikat tiettyjen sähkön siirtolaitteistojen osalta direktiivin 2003/54 23 artiklan 2 kohdan a alakohdassa olevien säännösten vastaisesti.

- 2) Belgian kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 32, 7.2.2009.

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 29.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-551/08) (¹)

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2005/68/EY — Jälleenvakuutusta koskeva itsenäinen ammatinharjoittaminen — Pääsy ja harjoittaminen — Direktiiviä edeltävät kansalliset säännökset — Ilmoittamatta jättäminen tai määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2009/C 312/14)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: N. Yerrell ja M. Kaduczak)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamies: M. Dowgielewicz)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen — Jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta 16.11.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/68/EY (EUVL L 323, s. 1) noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselmä

- 1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY ja 92/49/ETY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta 16.11.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/68/EY ja erityisesti sen 64 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska sen ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ole ilmoittanut Euroopan yhteisöjen komissiolle tämän direktiivin alalla annettuja kansallisia säännöksiä.

- 2) Puolan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 55, 7.3.2009.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 1.7.2009 — Handelsmaatschappij J. van Hilst ym., muut osapuolet: The Jaguar Collection Limited ym.

(Asia C-238/09)

(2009/C 312/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Handelsmaatschappij J. van Hilst ym.

Muut osapuolet: The Jaguar Collection Limited ym.

Asia poistetaan 20.7.2009 tehdyllä määräyksellä yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä.

Kanne 12.8.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-326/09)

(2009/C 312/16)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. van Beek ja M. Kaduczak)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

— Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13.12.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

— Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2004/113/EY täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 21.12.2007.

⁽¹⁾ EUVL L 373, s. 37.

Kanne 17.8.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-331/09)

(2009/C 312/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Gross ja A. Stobiecka-Kuik)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut EY 249 artiklan neljännen kohdan ja valtioneuvoston C 23/06 (ex NN 35/06), jonka Puola on myöntänyt Technologie Buczek Group -teräksentuottajalle, 23.10.2007 tehdyn komission päätöksen (tiedoksiannettu numerolla K(2007) 5087) (EUVL 2008, L 116, s. 26) 3, 4 ja 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan tai se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut komissiolle näiden velvoitteiden täyttämistä

— Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio teki 23.10.2007 päätöksen, jossa se määräsi, että valtiontuki on perittävä takaisin puolalaiselta teräksentuottajalta Technologie Buczek Groupilta, etenkin Technologie Buczek SA:lta (jäljempänä TB) ja sen tytäryhtiöiltä Huta Buczekilta (jäljempänä HB) ja Buczek Automotivelta (jäljempänä BA), jotka eivät panneet asianmukaisesti täytäntöön aikaisemmin hyväksyttyä rakenneuudistus suunnitelmaa ja jotka saivat siksi yhteismarkkinoille soveltumatonta toimintatukea. Tämä toimintatuki koostui julkisoikeudellisista velvollisuuksista tehdyistä vapautuksista. Puolan tasavallalle ilmoitettiin päätöksestä 24.10.2007 Puolan pysyvän edustajan Euroopan unionissa välityksellä. Komissio vaati samanaikaisesti Puolan tasavaltaa ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin oikeudenvastaisesti myönnetyn tuen takaisin maksamiseksi.

Kanteen nostamishetkellä HB:n ja BA:n hyväksi maksettuja tukia ei ollut vielä maksettu takaisin.

Puolan viranomaisten mukaan syynä merkittävään viivästykseen tuen takaisin maksamisessa oli teknisten esteiden lisäksi Puolan konkurssilainsäädäntö. Puolan viranomaiset ovat selvittäneet, että päätöksessä mainittu valtiontuki koostui TB:lle sen velvollisuuksista myönnettyistä vapautuksista, vaikka tosiasiasa tuesta hyötyivät sen tytäryhtiöt. Tässä tilanteessa TB oli muodollisesti vastuussa kaikista velvollisuuksista, mukaan luettuna HB:lta ja BA:lta takaisin perittävistä määristä. Kyseiset viranomaiset väittävät, että Puolan lainsäädännön mukaan ei ole mahdollista poistaa tällaisia vaatimuksia, lukuun ottamatta tilanteissa, joihin liittyy "täysi mahdottomuus". Jos tällaiset vaatimukset sallitaan, TB:n selvitysmies velvoitetaan maksamaan tällaiset velat, mahdollisesti mukaan luettuna tytäryhtiöiltä perittävät määrät. Jos nämä määrät maksetaan takaisin, ei ole enää olemassa oikeusperustaa samojen määrien perimiseksi HB:lta ja BA:lta.

Komissio katsoo kuitenkin, että ei ole riittävää, että Puolan tasavalta ryhtyi kaikkiin sen toteutettavissa oleviin toimenpiteisiin. Tällaisten toimenpiteiden seurauksena on oltava päätöksen tehokas ja välitön täytäntöönpano, sillä muuten on oletettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut velvollisuuksiaan. Jäsenvaltio on laiminlyönyt takaisinmaksamista koskevan velvollisuutensa, jos jäsenvaltion toteuttamilla toimenpiteillä ei ole ollut vaikutusta kyseessä olevan määrän tosiasialliseen takaisin maksamiseen.

Kanne 1.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-349/09)

(2009/C 312/18)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Herrmann ja M. Simerdova)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut ihmisille tarkoitettujen tutkimuslääkkeiden hyvän kliinisen tutkimustavan periaatteista ja yksityiskohtaisista ohjeista sekä kyseisten valmisteiden valmistus- tai tuontilupaa koskevista vaatimuksista 8.4.2005 annettun komission direktiivin 2005/28/EY ⁽¹⁾ 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut kyseistä direktiiviä täysimääräisesti osaksi kansallista oikeuttaan tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut direktiivin täytäntöönpanemiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle.
- Puolan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2005/28/EY täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 29.1.2006.

⁽¹⁾ EUVL L 91, s. 13.

Valitus, jonka Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) on tehnyt 2.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-444/07, Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) v. Euroopan yhteisöjen komissio, 30.6.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-350/09 P)

(2009/C 312/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (edustaja: asianajaja C. Bonnefoi)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä kokonaan tai osittain
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi 13 valitusperustetta, jotka liittyvät siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi sen vaatimuksen, joka koski Euroopan sosiaalirahaston 17.8.1999 tekemällä päätöksellä C(1999)2645 myöntämän tuen peruuttamisesta 4.10.2007 tehdyn komission päätöksen kumoamista.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta kun se ei noudattanut vaatimuksia asianosaisten väitteiden oikeasta tasapainosta. Tyytyessään useita kertoja vain osoittamaan, että komissio hylkäsi tai kiisti CPEM:n väitteet, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nimittäin tämentänyt komission väitteitä eikä sitä, millä tavalla niillä hylättiin tai kiistettiin valittajan väitteet, mikä valittajan mukaan aiheutti, että näkemykset esitettiin ja näin ollen myös käsiteltiin tuomiossa epätasapainoisella tavalla.

Toisessa valitusperusteessaan CPEM väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kieltäytyessään tunnustamasta komission "osavastuuta" siltä osin kuin komissio oli valittajan mukaan tietoinen tosiseikoista, joista sitä arvosteltiin, mutta ei ryhtynyt tuensaajahanketta koskevien jaksottaisten tarkastustensa yhteydessä minkäänlaisiin toimenpiteisiin keskeyttääkseen tuen etumaksujen ja loppumaksun suorittamisen. CPEM:n velvollisuus palauttaa myönnetty taloudellinen tuki kokonaisuudessaan ei siis ole sen mukaan perusteltu CPEM:n esittämien väitteiden kannalta, koska niissä osoitetaan sen mukaan, että komissio on ainakin osittain vastuussa aiheutuneesta vahingollisesta tilanteesta.

Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti virheellisesti tarkastelematta sen väitteet, jotka koskivat sen mukaan lainvastaisen valvonnan oikeusperusteiden valintaa, koska se toteutettiin eri aseuksen perusteella kuin sen, jota virallisesti käytetään.

Neljännessä valitusperusteessaan valittaja esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kun se jätti tutkimatta sen esittämät vaatimukset saada korvauksia valittajan maineen julkisesta vahingoittamisesta. OLAF oli nimittäin antanut tietoja paikalliselle lehdistölle vaikka CPEM ei ollut edes vielä saanut ilmoitusta päätöksestä. Näin ollen valittaja katsoo, että näiden tietojen julkistamisella loukattiin vakavalla tavalla yleisen edun mukaista tehtävää hoitavan sellaisen järjestön mainetta, jolla ei ole tuloja eikä asiakkaita ja jonka rahoitus on peräisin vain julkisilta ja yksityisiltä rahoittajilta.

Viidennessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja loukasi suhteellisuusperiaatetta kun se hylkäsi vaatimuksen sen työntekijöille myönnettävästä symbolisesta korvauksesta sillä perusteella, että sen asianajajalla ei ollut tähän erityistä valtuutusta, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tarkastellut virheitä, joihin valittaja vetosi OLAF in tutkijoiden ja komission työntekijöiden valtuutusten osalta.

Kuudennessa valitusperusteessaan CPEM väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kun se kavensi kantelun ja ensimmäisen kanneperusteen alaa koskemaan vain puolustusoikeuksien kunnioittamista, kun taas niissä viitattiin nimenomaisesti puolustuksen perustavanlaatuihin oikeuksiin ja yleisiin oikeusperiaatteisiin.

Seitsemännessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen kun se kavensi puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen alaa koskemaan vain sellaisen päätöksen vastaanottajien, joka vaikuttaa niiden etuihin huomattavasti, mahdollisuutta tuoda esiin näkökulmansa hyödyllisellä tavalla. Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen ulottuvuus on valittajan mukaan kuitenkin laajempi.

Lisäksi OLAFin ja komission kanssa käydyn näkemystenvaihdon "hyödyllisyys" sekä se, että kaikkia erityistapauksen seikkoja tarkasteltiin "huolellisesti ja puolueettomasti", ovat valittajan mukaan nyt esillä olevassa asiassa erittäin kiistanalaisia kuten myös se, ettei OLAF ilmoittanut CPEM:stä tehtyjen kanteluiden kohdetta.

Kahdeksannessa valitusperusteessaan valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta erityisesti siitä, että se teki oikeudellisen virheen siltä osin kuin se katsoi, ettei puolustautumisoikeuksia loukattu sillä, että lehdistölle annettiin tietoa sellaisen hallinnollisen päätöksen sisällöstä, joka sisälsi seuraamuksen, ennen kuin tuensaajalle oli ilmoitettu siitä.

Yhdeksännessä valitusperusteessaan CPEM arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se hylkäsi virheellisesti sen esittämän kanneperusteen, joka koski sitä, ettei komissio kunnioittanut riidanalaiseen päätökseen johtaneen menettelyn yhteydessä puolustautumisoikeuksia ja syyttömyysolettaman, oikeusvarmuuden, tasapainon ja valvontojen neutraaliuden periaatteita. Näiden yleisten oikeusperiaatteiden kunnioittaminen olisi nimittäin taattava paitsi hallinnollisissa menettelyissä, jotka voivat johtaa seuraamuksiin, myös ennakkotutkintamenettelyiden yhteydessä.

Kymmenennessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitessaan virheellisesti ranskalaista voittoa tavoittelemattoman järjestön käsitettä ja suhteita, joita tällaisella järjestöllä voi olla ja on oltava eri paikallisyhteisöjen kanssa. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti täten alkuperäisen virheen, jonka komissio ja OLAF tekivät katsoessaan, että CPEM:n ja paikallisyhteisöjen, kuten Marseillen kaupungin, väliset siteet muodostavat vakavan sääntöjenvastaisuuden.

Yhdennessätoista valitusperusteessaan valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se teki oikeudellisen virheen todetessaan, ettei "perustajan oppaaseen" voitu vedota, ja hylätessään valittajan tältä osin esittämät väitteet, vaikka todellisuudessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei katsonut, ettei oppaaseen voitu vedota, vaan arvosteli vain sitä, että siitä oli olemassa useita eri versioita, mikä johti oikeudelliseen epävarmuuteen ja kontradiktorisuutta koskevan oikeuden loukkaamiseen.

Kahdennessätoista valitusperusteessaan CPEM väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti "arvostusmenettelyn" käsitettä toistaessaan komission oikeudellisesti virheellisen perustelun, jonka mukaan tämä kulujen kirjaimien tekniikka on sallittu Euroopan sosiaalirahaston "perinteisissä" hankkeissa, mutta ei asetuksen N:o 4255/88 (1) 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa pilottihankkeissa.

Kolmannessatoista ja viimeisessä valitusperusteessaan valittaja väittää lopuksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta siltä osin kuin se väisti näkemystenvaihdon, joka koski kanneperustetta, joka liittyi siihen, ettei asetusta N:o 1605/2002, ⁽²⁾ jolle OLAFin ja komission päätös perustui, voitu soveltaa, vaikka tosiseikkojen tapahtumisen ajankohtana oli voimassa 21.12.1977 annettu varainhoitoasetus. ⁽³⁾ Lisäksi CPEM vaatii yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti, että tosiseikkojen toteen näyttämiseksi kuullaan todistajia.

⁽¹⁾ Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta Euroopan sosiaalirahaston osalta 19.12.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4255/88 (EYVL L 374, s. 21).

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen muuttamisesta 17.12.1998 annettu neuvoston asetus (EY, EHTY, Euratom) N:o 2779/98 (EYVL L 347, 23.12.1998, s. 3).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Ítéltábla (Unkarin tasavalta) on esittänyt 7.9.2009 — Dr. Donat Cornelius Ebert v. Budapesti Ügyvédi Kamara

(Asia C-359/09)

(2009/C 312/20)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Ítéltábla

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dr. Donat Cornelius Ebert

Vastaaja: Budapesti Ügyvédi Kamara

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko neuvoston direktiiviä 89/48/ETY ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/5/EY ⁽²⁾ tulkita siten, että saksalaisella muutoksenhakijalla, jolla on saksalainen asianajajan tutkinto, joka on Saksassa asianajajaliiton jäsen ja jolla on oleskelu- ja työlupa Unkarissa, voi käyttää ilman unkarilaisen asianajajayhteisön jäsenyyttä Unkarin valtion virallisen kielen mukaista ammattinimikettä "ügyvéd" (asianajaja) tuomioistuin- ja viranomaismenettelyissä saksankielisen "Rechtsanwalt"-nimikkeen ja unkarinkielisen "európai közösségi jogász"-nimikkeen (yhteisölakimies) rinnalla ilman minkäänlaista lupaa?

- 2) Täydentääkö direktiivi 98/5/EY direktiiviä 89/48/ETY, vai onko asianajajan ammatin harjoittamista koskeva direktiivi 98/5/EY katsottava lex specialis -säännöksi asianajajan ammatin harjoittamisen kannalta, kun taas direktiivillä 89/49/ETY säännellään yksinomaan yleisellä tasolla eri korkea-asteen loppututkintojen tunnustamisesta?

⁽¹⁾ Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21.12.1988 annettu neuvoston direktiivi 89/48/ETY (EYVL L 19, s. 16).

⁽²⁾ Asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu 16.2.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/5/EY (EYVL L 77, s. 36).

Valitus, jonka Athinaïki Techniki AE on tehnyt 11.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-94/05, Athinaïki Techniki AE v. Euroopan yhteisöjen komissio, 29.6.2009 antamasta määräyksestä

(Asia C-362/09 P)

(2009/C 312/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Athinaïki Techniki AE (edustaja: asianajaja S. A. Pappas)

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio, Athens Resort Casino AE Symmetochon

Vaativukset

— valituksenalainen määräys on kumottava

— ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti yhteisöjen tuomioistuimen aikaisempaa oikeuskäytäntöä siltä osin kuin on kyse hallintotoimen peruuttamisen lainmukaisuutta koskevista edellytyksistä. Toimen peruuttamisen pätevyys näet edellyttää sitä, että toimi todetaan lainvastaiseksi ja että se peruutetaan kohtuullisessa ajassa. Käsiteltävänä olevassa asiassa komission toimi on peruutettu yli neljän vuoden jälkeen sen tekemisestä ja peruuttamista ei ole lainkaan perusteltu.

Toisessa valitusperusteessaan Athinaiki Techniki väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole lausunut valittajan esittämästä harkintavallan väärinkäyttöä koskevasta kysymyksestä. Peruuttaessaan riidanalaisen päätöksen komissio ei nimittäin peruuttanut kyseistä toimea noudattaakseen laillisuusperiaatetta vaan välttääkseen yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan.

Valittaja toteaa kolmanneksi, että toisin kuin valituksenalaisessa määräyksessä on todettu, valittajalla on yhä intressi riidanalaisen komission päätöksen kumoavan tuomion saamiseen. Komission suorittaman kyseisen toimen peruuttamisen seuraukset eivät nimittäin voi rajoittua pelkkään alustavan tutkintamenettelyn uudelleen aloittamiseen. Kumoamistuomiosta on seurannut komissiolle velvollisuus joko aloittaa muodollinen valtiontukea koskeva tutkintamenettely tai kehottaa kyseistä jäsenvaltiota lakauttamaan kyseinen tuki tai muuttamaan sitä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että ainoa riidanalaisen päätöksen kumoamisen seuraus on velvollisuus aloittaa uudelleen alustava tutkintamenettely.

Lopuksi valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon tähän asiaan liittyvässä asiassa C-521/06 P annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion oikeusvoimaa. Kyseisestä tuomiosta näet ilmenee, että komissio ei voi jatkaa hallinnollista toimimattomuuttaan valtiontukea koskevan tutkintamenettelyn suhteen. Peruuttamalla riidanalaisen päätöksen komissio on kuitenkin palannut toimimattomuuteen, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt toisen oikeudellisen virheen, kun se ei ole arvostellut tästä komissiota.

Valitus, jonka ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (aiemmin Majątek Hutniczy sp. z o.o.) on tehnyt 15.9.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-273/06 ja T-297/06, ISD Polska ym. v. komissio, 1.7.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-369/09 P)

(2009/C 312/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (aiemmin Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (edustajat: asianajajat C. Rapin ja E. Van den Haute)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- tämä valitus on otettava tutkittavaksi
- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-237/06 ja T-297/06 1.7.2009 antama tuomio on kumottava
- yhdistetyissä asioissa T-237/06 ja T-297/06 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä kokonaisuudessaan tai toissijaisesti osittain
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan
- siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin päättää, että lausunnon antaminen raukeaa, Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 6 kohdan ja 72 artiklan a kohdan yhdistettyjen määräysten mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat esittävät valituksensa tueksi kolme valitusperustetta.

Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat riitauttavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnin, jonka mukaan Puolan terästeollisuuden rakenneuudistuksesta tehdyn pöytäkirjan N:o 8, ⁽¹⁾ joka on Puolan tasavallan liittymisasiakirjan liitteenä, 6 kohdassa määrätään, että sen määräyksiä sovelletaan taannehtivasti. Valittajat kuitenkin katsovat, ettei taannehtivaa vaikutusta voida johtaa tämän määräyksen sanamuodosta, tarkoituksesta ja järjestelmästä, koska siinä vain täsmennetään, että edellä mainitun pöytäkirjan liitteessä 1 mainituille yrityksille voitiin myöntää tukia tietyin rajoituksin vuosien 1997 ja 2003 välisenä jaksena. Toisin sanoen tämä määräys merkitsisi, että tuensaajaryityksille vuoden 2003 jälkeen myönnettävien tulevien tukien laskennassa on otettava huomioon taannehtivasti jo myönnettyjen tukien määrät, mutta ei sitä, että menneet tuet olisi taannehtivasti katsottava sääntöjenvastaisiksi. Valittajien mukaan sekä komissio että neuvosto ovat tämän tulkinnan kannalla, koska molemmat totesivat, komissio päätöstä koskevassa ehdotuksessa ja neuvosto päätöksessä, että pöytäkirjassa N:o 8 tehtyjä sitoumuksia oli noudatettu.

Valittajat väittävät toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan yhtäältä, että tuensaajaryitykset voivat lähtökohtaisesti luottaa niille myönnetyn tuen lainmukaisuuteen ainoastaan silloin, kun tukea myönnettäessä on noudatettu EY 88 artiklan mukaista menettelyä, ja toisaalta, että 16.12.1991 tehdystä assosiaatiosopimuksen EHTY:n tuotteita koskevassa pöytäkirjassa N:o 2 ⁽²⁾ määrätty menettely, joiden avulla riidanalaisesta tuesta ilmoitettiin komissiolle ja neuvostolle, eivät voineet synnyttää valittajissa perusteltua luottamusta. On nimittäin selvää, että riidanalaisesta tuesta ei voitu tehdä minkäänlaista EY 88 artiklan mukaista virallista tiedoksiantoa, koska Puolan tasavalta ei ollut kyseisenä ajankohtana vielä Euroopan unionin jäsen, että komissiolle ilmoitettiin tämän tuen olemassaolosta ja että komissio

katsoi Puolan rakenneuudistusohjelman ja sen yhteydessä esitettyjen liiketoimintasuunnitelmien tutkimisen päätteeksi, että niillä noudatettiin assosiaatiosopimuksen pöytäkirjassa N:o 2 olevan 8 artiklan 4 kohdassa asetettuja vaatimuksia ja liittymissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 8 vahvistettuja ehtoja.

Valittajat vetoavat kolmannessa ja viimeisessä valitusperusteessaan vielä siihen, että asetusta (EY) N:o 659/1999 ⁽³⁾ ja asetusta (EY) N:o 794/2004 ⁽⁴⁾ on rikottu. Valittajat katsovat, ettei ole riittävää, että tuen takaisinperinnässä käytettävä korko vahvistetaan läheisessä yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa, jotta tämän koron voidaan katsoa olevan asianmukainen asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Valtiontukien takaisinperinnässä käytettävän koron asianmukaisuus on siitä menettelystä itsenäinen aineellinen käsite, jota komission on noudatettava niissä poikkeustapauksissa, joissa se vahvistaa tämän koron yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa.

⁽¹⁾ EUVL 2003, L 236, s. 948.

⁽²⁾ Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan välisestä assosioinnista 16.12.1991 tehty Eurooppa-sopimus (EYVL 1993, L 348, s. 2).

⁽³⁾ EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan (josta on tullut EY 88 artikla) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

⁽⁴⁾ Asetuksen N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 794/2004 (EUVL L 140, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 23.9.2009 — Françoise Hanssens-Ensch (Agenor SA:n konkurssipesän pesänhoitaja) v. Euroopan yhteisö

(Asia C-377/09)

(2009/C 312/23)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de commerce de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Françoise Hanssens-Ensch (Agenor SA:n konkurssipesän pesänhoitaja)

Vastaaja: Euroopan yhteisö

Ennakkoratkaisukysymys

Onko EY:n perustamissopimuksen 288 artiklan toista kohtaa tulkittava siten, että kyseisessä määräyksessä tarkoitettua sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevana kanteena pidetään

Belgian yhtiölain 530 §:ään perustuvaa konkurssipesän hoitajan nostamaa korvauskannetta, jossa vaaditaan Euroopan yhteisön velvoittamista korvaamaan konkurssiin menneen yhtiön varojen alijäämä sillä perusteella, että Euroopan yhteisö on kantajan mukaan toiminut kaupallisen yhtiön tosiasiallisena johtajana ja tehnyt tämän yhtiön johtamisessa törkeän ja ilmeisen virheen, joka on myötävaikuttanut yhtiön konkurssiin?

Kanne 23.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-378/09)

(2009/C 312/24)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Šimerdov ja J.-B. Laignelot)

Vastaaja: Tšekin tasavalta

Vaatimukset

— Tšekin tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 97/11/EY ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY ⁽³⁾, 10 a artiklan ensimmäisen, toisen eikä kolmannen kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut kyseisiä säännöksiä oikein täytäntöön kansallisessa lainsäädännössään.

— Tšekin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 25.6.2005.

⁽¹⁾ EYVL L 175, s. 40.

⁽²⁾ Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3.3.1997 annettu neuvoston direktiivi 97/11/EY, EYVL L 73, s. 5.

⁽³⁾ Yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta 26.5.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, EUVL L 156, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Brussel (Belgia) on esittänyt 25.9.2009 — Maurits Casteels v. British Airways plc

(Asia C-379/09)

(2009/C 312/25)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidshof te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Maurits Casteels

Vastaaja: British Airways plc

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko yksityishenkilö kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa oikeusriidassa vedota yksityissektorin työnantajansa vastaan EY:n perustamissopimuksen 42 artiklaan, kun neuvosto ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin?
- 2) Onko EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan, 29.6.1998 annetun direktiivin 98/49 ⁽¹⁾ (EYVL 25.7.1998) ja EY:n perustamissopimuksen 42 artiklan, tarkasteltuina kukin erikseen tai yhdessä, vastaista, jos
 - saman oikeushenkilö-työntantajien palveluksessa oleva työntekijä, joka muuten kuin lähetettynä työntekijänä työskentelee peräkkäisinä jaksoina työntäjän eri toimipaikoissa eri jäsenvaltioissa ja johon sovelletaan kulloinkin asianomaisessa toimipaikassa voimassa olevia lisäeläkejärjestelmiä
 - määritettäessä lopullisten lisäeläkeoikeuksien perusteena olevaa ansaintajaksoa (työntäjän tai työntekijän vakuutusmaksujen perusteella) tietyssä jäsenvaltiossa ei oteta millään tavoin huomioon saman työntäjän palveluksessa toisessa jäsenvaltiossa kertyneitä työvuosia eikä työntekijän kuulumista lisäeläkejärjestelmään kyseisessä jäsenvaltiossa ja
 - työntekijän siirtäminen hänen suostumuksellaan saman työntäjän toimipaikkaan toisessa jäsenvaltiossa rinnastetaan sellaiseen eläkesääntöön määriteltynä tilanteeseen, että jos työntekijä eroaa vapaaehtoisesti työstään kyseisessä toimipaikassa, lisäeläkeoikeudet rajoittuvat työntekijän omiin vakuutusmaksuihin,

ja tästä tilanteesta aiheutuu epäedullisena seurauksena se, että työntekijä menettää oikeutensa lisäeläke-etuuksiin kyseisessä jäsenvaltiossa työskentelynsä ajalta, mitä ei olisi tapahtunut, jos hän olisi työskennellyt työntäjänsä palveluksessa vain yhdessä

jäsenvaltiossa ja jos hän olisi edelleen kuulunut tämän jäsenvaltion lisäeläkejärjestelmään?

⁽¹⁾ Yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29.6.1998 annettu neuvoston direktiivi 98/49/EY (EYVL L 209, s. 46).

Kanne 25.9.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-383/09)

(2009/C 312/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: O. Beynet ja D. Recchia)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY ⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ottanut käyttöön toimenpideohjelmaa, jolla turvattaisiin Cricetus cricetus -lajin tiukka suojelu
- Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen komissio arvostelee kanteessaan vastaajaa siitä, ettei tämä ole ottanut direktiivin 92/43/ETY 12 artiklan säännöksissä edellytetyin tavoin käyttöön Cricetus cricetus -lajia koskevaa tiukkaa suojelujärjestelmää Alsacessa, joka on tämän lajin luontainen levinneisyysalue Ranskassa.

Kantajan mukaan tämän eläinlajin pesien lukumäärän laskennat ovat osoittaneet lajin esiintymismäärien huomattavaa vähene mistä viime vuosina, koska vuonna 2001 pesiä oli 1167 mutta vuonna 2007 vain 161. Eläinlajia uhkaa näissä olosuhteissa erittäin lyhyellä aikavälillä täydellinen sukupuutto epäsuotuisien maatalouskäytäntöjen ja kaupungistumisen vuoksi.

Komissio myöntää kanteessaan, että vastaaja on ottanut nämä ongelmat huomioon päättäessään sekä kaupunkisuunnittelua että maatalouskäytäntöjä koskevista toimenpiteistä, mutta nämä toimenpiteet ovat täysin riittämättömiä.

Ensinnäkin nimittäin ne kolme ensisijaista toimenpidealuetta, joille ponnistelut lajin säilyttämiseksi ensisijaisesti keskittyvät, kattavat vain hyvin pienen osan sen luontaisesta levinneisyys-alueesta, koska kaksi kolmasosaa olemassa olevista pesistä sijaitsee näiden alueiden ulkopuolella ja itse alueet puolestaan muodostavat vain 2 prosenttia *Cricetus cricetus* -lajille suotuisista maa-alueista. Tämän lajin suojelua koskevien toimenpiteiden tehokkaan alueellisen kattavuuden turvaamiseksi olisi kuitenkin vähintään otettava vertailukohdaksi lajin esiintyvyys vuonna 1990 eikä vuonna 2000.

Toisaalta itse suojelutoimenpiteet ovat erittäin riittämättömiä. Komissio pahoittelee tältä osin erityisesti lajin takaisinvaltaus-alueetta koskevan sääntelyn puutteellista selkeyttä. Kansallisilla viranomaisilla on nimittäin liian suuri harkintavalta myöntäessä kaavoitussuunnitelmien laatimista koskevia poikkeuksia lajin asuma-alueilla, ja lajin suojelemiseksi toteutettavista korvaavista toimenpiteistä vallitsee suuri epäselvyys.

(¹) EYVL L 206, s. 7.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de grande instance de Paris (Ranska) on esittänyt 29.9.2009 — Prunus SARL v. Directeur des services fiscaux

(Asia C-384/09)

(2009/C 312/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Prunus SARL

Vastaaja: Directeur des services fiscaux

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko EY:n perustamissopimuksen 56 artikla ja sitä seuraavat artikkelit esteenä sen kaltaiselle lainsäädännölle, josta on kyse yleisen verolain 990 D §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä ja jossa myönnetään oikeushenkilöille, joiden tosiasiallinen johto sijaitsee Ranskassa tai 1.1.2008 lähtien toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, mahdollisuus vapautukseen riidanalaisesta verosta ja jossa asetetaan tämän mahdollisuuden edellytykseksi sellaisten oikeushenkilöiden osalta, joiden tosiasiallinen johto sijaitsee kolmannen valtion alueella, joko se,

että Ranskan ja kyseisen valtion välillä on tehty sopimus hallinnollisesta avunannosta veropetosten ja veron kiertämisen estämiseksi, tai se, että sellaisen sopimuksen, johon sisältyy kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltävä lauseke, mukaan kyseisiä oikeushenkilöitä ei saa verottaa ankarammin kuin oikeushenkilöitä, joiden tosiasiallinen johto sijaitsee Ranskassa?

2) Ovatko EY:n perustamissopimuksen 56 artikla ja sitä seuraavat artikkelit esteenä sen kaltaiselle lainsäädännölle, josta on kyse yleisen verolain 990 F §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä ja jossa sallitaan se, että veroviranomaiset saattavat yhteisvastuuseen yleisen verolain 990 D §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä säädetyn veron maksamisesta kaikki oikeushenkilöt, joiden asema sijoittuu verovelallisen tai verovelallisten ja kiinteistöjen tai kiinteistöihin kohdistuvien oikeuksien väliin?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Liettuan tasavalta) on esittänyt 29.9.2009 — Nidera Handelscompagnie BV v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Asia C-385/09)

(2009/C 312/28)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nidera Handelscompagnie B.V.

Vastaaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko lainsäädäntö, jonka mukaan oikeus vähentää arvonlisävero annetaan ainoastaan arvonlisäverovelvollisille eli ainoastaan verovelvollisille, jotka on rekisteröity arvonlisäverovelvollisiksi jäsenvaltiossa (tässä tapauksessa Liettua) siellä voimassa olevien menettelyjen mukaisesti, yhteensopiva direktiivin 2006/112/EY niiden säännösten kanssa, jotka koskevat arvonlisäveron vähennysoikeutta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi, onko direktiivissä 2006/112/EY asetettujen arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevien yleisten periaatteiden mukaista, että tällaisen lainsäädännön mukaan arvonlisäverovelvollisella on oikeus vähentää ostoihin sisältyvä ja/tai tuonnin arvonlisävero sellaisten tavaroiden ja/tai palvelujen osalta, jotka on hankittu ennen kuin on rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvolliseksi, ainoastaan, jos näitä tavaroita tullaan käyttämään kyseisen arvonlisäverovelvollisen arvonlisäverovelvolliseen toimintaan, eli ostoihin sisältyvää ja/tai tuonnin arvonlisäveroa sellaisten tavaroiden ja palveluiden osalta, jotka on hankittu ennen kuin on rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvolliseksi, ei voida vähentää, jos kyseisiä tavaroita on jo käytetty kyseiseen toimintaan?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour du travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 30.9.2009 — Jhonny Briot v. Randstad Interim, Sodexho SA ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-386/09)

(2009/C 312/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour du travail de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jhonny Briot

Vastaajat: Randstad Interim, Sodexho SA ja Euroopan unionin neuvosto

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun direktiivin 2001/23 (¹) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yrityksen luovutuksen osalta ilmenee, että luovutettu kokonaisuus, eli yhteisön toimielimen henkilöstöravintola, käytti huomattavaa joukkoa vuokratyövoimaan kuuluvia työntekijöitä erilaisten vuokratyövoimaa välittävien yhtiöiden kanssa tehdyn puitesopimuksen perusteella, onko vuokratyövoimaa välittävää yhtiötä tai, jos ei, mahdollisesti sitä toimielintä, jonka valvonnan ja johdon alaisina vuokratyövoimaan kuuluvat työntekijät suorittivat työtehtäviään, pidettävä kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna työnantaja-luovuttajana?

Siinä tapauksessa, ettei vuokratyövoimaa välittävän yhtiön tai käyttäjäyrityksen voida katsoa olevan työnantaja-luovuttaja, onko katsottava, etteivät vuokratyövoimaan kuuluvat

työntekijät voi saada hyväkseen direktiivissä 2001/23 tarjottuja takeita?

2) Onko direktiivin 2001/23/EY 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se, ettei vuokratyövoimaan kuuluvien työntekijöiden määräaikaista työsopimuksia uusita sen toiminnan luovutuksen takia, jonka osana he työskentelivät, merkitsee kyseisessä säännöksessä säädetyn kiellon rikkomista siten, että on katsottava, että kyseiset vuokratyövoimaan kuuluvat työntekijät olivat edelleen käyttäjän palveluksessa luovutuksen ajankohtana?

3) Onko direktiivin 2001/23/EY 3 artiklan 1 kohtaa, mahdollisesti luettuna yhdessä 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa, tulkittava siten, että siinä asetetaan luovutuksensaajalle velvollisuus pitää voimassa työsuhte sellaisten vuokratyövoimaan kuuluvien työntekijöiden kanssa, jotka työskentelivät osana luovutuksen kohteena olevaa toimintaa tai joiden osalta on katsottava, että he ovat edelleen käyttäjän palveluksessa luovutuksen ajankohtana?

Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, onko 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä velvoitetaan tekemään toistaiseksi voimassa oleva työsopimus siinä tapauksessa, että luovutuksensaaja ei ole vuokratyövoimaa välittävä yhtiö eikä voi tehdä vuokratyövoimaa koskevaa sopimusta?

(¹) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife (Espanja) on esittänyt 1.10.2009 — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) v. Magnatradings SL

(Asia C-387/09)

(2009/C 312/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Vastaaja: Magnatradings SL

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2001/29/EY (¹) 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan käsite "sopiva hyvitys" uusi yhteisön oikeuden käsite, jota on tulkittava samalla tavalla kaikissa Euroopan yhteisön jäsenvaltioissa?

2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä:

2.1 Jos ennen direktiivin 2001/29/EY voimaantuloa on ollut olemassa kansallinen yksityiseen käyttöön tapahtuvaa kappaleen valmistamista koskeva kohtuullisen korvauksen järjestelmä, onko kansallisia säännöksiä sovellettava mainitun direktiivin 2001/29 voimaantulon jälkeen uuden yksityiseen käyttöön tapahtuvaa kappaleen valmistamista koskevan "sopivan hyvityksen" käsitteen mukaisesti?

2.2 Onko laitteiden, joista sopivaa hyvitystä koskeva maksu peritään, määrittelyssä ja maksun määrän asettamisessa otettava huomioon direktiivin 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn yksityiseen käyttöön tapahtuvaa kappaleen valmistamista koskevan poikkeuksen soveltamisala sekä direktiivin johdanto-osan 35 perustelukappaleeseen sisältyvät kriteerit?

Jos vastaus on myöntävä: onko a) maksuvelvollisuuden ulottaminen "yksityiseen käyttöön tapahtuvasta kappaleen valmistamisesta" poikkeavaan yksityiseen ja ammatilliseen käyttöön käytettäviin laitteisiin ja/tai b) määrän tai kiinteän summan asettaminen siten, ettei laitteiden käyttöä yksityiseen kopiointiin ja vahinkoa, joka mainitusta käytöstä mahdollisesti aiheutuu, oteta huomioon vaan korvaus peritään myös niissä tilanteissa, joissa vahinkoa ei tapahdu tai se on vähäinen, sopusoinnussa yhteisön oikeuden "yksityiseen käyttöön tapahtuvaa kappaleen valmistamista koskevan sopivan hyvityksen" käsitteen kanssa?

2.3 Onko direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa sopusoinnussa sellainen järjestelmä, jossa asetetaan yksityiseen käyttöön tapahtuvaa kappaleen valmistamista koskeva rajoitus ja jossa säädetään sopivaa hyvitystä koskeva yleisluonteinen maksuvelvollisuus tietyistä koneista tai tallennusaloista (esimerkiksi tallentavista CD-R ja DVD-R levyistä) riippumatta siitä, ovatko luonnolliset henkilöt hankkineet ne yksityiseen käyttöön vai ammattikäyttöön heidän omien tietojensa tuottamista ja säilyttämistä tai heidän lakimääräisten velvollisuuksien täyttämistä varten, vai ovatko niiden hankkijoina oikeushenkilöt, jotka eivät missään tilanteessa voi hyötyä yksityiseen käyttöön tapahtuvaa kappaleen valmistamista koskevasta poikkeuksesta?

3) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä:

3.1 Tarkoittaako tämä sitä, että jäsenvaltioilla on täysi vapaus säätää kriteereistä ja mekanismeista, joiden mukaan ne laitteet, joista peritään sopivaa hyvitystä koskeva maksu yksityiseen käyttöön tapahtuvasta kappaleen valmistamisesta, määrittämään sekä maksujen mää-

rät asetetaan, vai onko tällä vapaudella tietyt rajat, ja jos näin on, mitkä nämä rajat ovat?

3.2 Tarkoittaako tämä sitä, että jäsenvaltioilla on oikeus sallia se, että ulkopuoliset yksityiset oikeussubjektit saavat periä lisenssien avulla maksun teoksista, jotka niiden tekijät ovat vapaaehtoisesti luovuttaneet ilmaiseksi yhtiölle, vai onko tällä jäsenvaltioiden toimivallalla tietyt rajat, ja jos näin on, mitkä nämä rajat ovat?

3.3 Tarkoittaako tämä sitä, että jäsenvaltioilla on oikeus sallia se, että ulkopuoliset yksityiset oikeussubjektit saavat periä käyttäjiltä maksun näitä käyttäjiä koskevan julkisen ja velvoittavan säännöksen noudattamisen varmistamiseksi, vai onko tällä jäsenvaltioiden toimivallalla tietyt rajat, ja jos näin on, mitkä nämä rajat ovat?

(¹) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY. EYVL L 167, s. 10.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundessozialgericht (Saksa) on esittänyt 2.10.2009 — Joao Filipe Da Silva Martins v. Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(Asia C-388/09)

(2009/C 312/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Joao Filipe Da Silva Martins

Vastaaja: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Ennakkoratkaisukysymys

Onko siirtotyöläisten vapaata liikkuvuutta ja sosiaaliturvaa koskevien Euroopan yhteisön primaarioikeuden ja johdetun oikeuden säännösten ja määräysten (erityisesti EY 39 ja EY 42 artikla ja asetuksen N:o 1408/71 (¹) 27 ja 28 artikla) kanssa yhteensopivaa, että entinen työntekijä, joka saa eläkettä sekä entisestä työskentelyvaltiostaan että kotivaltiostaan ja joka on hoidon tarpeen vuoksi saanut entisessä työskentelyvaltiossaan oikeuden hoitoavustukseen, menettää tämän oikeuden kotivaltionsa palattuaan?

(¹) EYVL L 149, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 2.10.2009 — Reti Televisive Italiane SpA (RTI) v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Asia C-390/09)

(2009/C 312/32)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Reti Televisive Italiane SpA (RTI)

Vastaaja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 89/552/ETY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, ⁽²⁾ 18 ja 18 a artiklaa pidettävä sellaisina riittävän täsmällisinä ja ehdottomina säännöksinä, jotka direktiivin täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä ovat ensisijaisia ristiriidassa olevaan kansalliseen oikeuteen nähden ja joilla perustamissopimuksen 249 artiklan kolmatta kohtaa oikein tulkittaessa voidaan täydentää tämän alan kansallisia säännöksiä, ja voiko AGCOM:n kaltaisen hallintoviranomainen, jolla on kansallisen lain täytäntöönpanotoimivalta, panna ne täytäntöön?
- 2) Onko direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 18 ja 18 a artiklaa tulkittava siten, että teleostoslähetyksen ohjelmapaikoille asetetun pakollisen 15 minuutin pituisen vähimmäiskeston ylittyessä jokaista myöhempää teleostoslähetystä, vaikka se kestäisi yli kolme mutta vähemmän kuin 15 minuuttia, on pidettävä "teleostosesityksenä", ja että siihen on sovellettava mainontaan sovellettavia tuntirajoja?
- 3) Onko direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 1 artiklan c alakohtaa, 10 artiklaa, 11 artiklaa ja 18 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että televisiotoiminnan harjoittajan vastikkeetta lähettämät kuulutukset, jotka koskevat sen omia ohjelmia, kuuluvat käsitteen mainonta alaan siten, että ne kuuluvat niiden säännösten soveltamisalaan, jotka koskevat mainosten tunnistamista muusta ohjelmasta ja mainosten sisällyttämistä televisiolähettyksiin?
- 4) Onko direktiivin 89/552/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/36/EY, 1 artiklan c alakohtaa, 10 artiklaa, 11 artiklaa ja 18 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten,

että 7.6.2000 annetussa Italian laissa nro 150 tarkoitettu virallinen tiedotus- ja ilmoitustoiminta, mukaan lukien yhteiskunnallisesti hyödylliset ja yleisesti kiinnostavat viestit, kuuluvat käsitteen mainonta alaan siten, että ne kuuluvat niiden säännösten soveltamisalaan, jotka koskevat mainosten tunnistamista muusta ohjelmasta ja mainosten sisällyttämistä televisiolähettyksiin?

⁽¹⁾ EYVL L 298, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 265, s. 42.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas (Liettuan tasavalta) on esittänyt 2.10.2009 — Malgožata Runevič-Vardyn ja Łukasz Paweł Wardyn v. Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija ja Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamentas Civilinės metrikacijos skyrius

(Asia C-391/09)

(2009/C 312/33)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Malgožata Runevič-Vardyn ja Łukasz Paweł Wardyn

Vastaajat: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija ja Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamentas Civilinės metrikacijos skyrius

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta annettu neuvoston direktiivin 2000/43/EY ⁽¹⁾ valossa kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltioilta henkilöiden etniseen alkuperään perustuva välillinen syrjintä tilanteessa, jossa kansallisten oikeussääntöjen mukaan henkilöiden etunimet ja sukunimet saadaan kirjoittaa henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin vain kansallisen kielen kirjaimin?

- 2) Onko rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta annetun neuvoston direktiivin 2000/34/EY valossa kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltioilta henkilöiden etniseen alkuperään perustuva välillinen syrjintä tilanteessa, jossa kansallisten oikeussääntöjen mukaan eri alkuperää tai kansalaisuutta olevien henkilöiden etunimet ja sukunimet on kirjoitettava henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin roomalaisin kirjaimin ja käyttämättä ääntämistä osoittavia merkkejä, ligatuureja tai muita roomalaisten aakkosten kirjainten useissa eri kielissä käytettäviä muutoksia?
- 3) Onko Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 18 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan jokaisella unionin kansalaisella on oikeus vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella, ja kyseisen sopimuksen 12 artiklan ensimmäistä kohtaa, jossa kielletään kansalaisuuteen perustuva syrjintä, tulkittava siten, että niissä kielletään jäsenvaltioita antamasta kansallisia oikeussääntöjä, joiden mukaan henkilöiden etunimet ja sukunimet saadaan kirjoittaa henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin vain kansallisen kielen kirjaimin?
- 4) Onko Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 18 artiklan 1 kohtaa, jonka mukaan jokaisella unionin kansalaisella on oikeus vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella, ja saman perustamissopimuksen 12 artiklan ensimmäistä kohtaa, jossa kielletään kansalaisuuteen perustuva syrjintä, tulkittava siten, että niissä kielletään jäsenvaltioita antamasta kansallisia oikeussääntöjä, joiden mukaan eri alkuperää tai kansalaisuutta olevien henkilöiden etunimet ja sukunimet on kirjoitettava henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin roomalaisin kirjaimin ja käyttämättä ääntämistä osoittavia merkkejä, ligatuureja tai muita roomalaisten aakkosten kirjainten useissa eri kielissä käytettäviä muutoksia?

(¹) EYVL L 180, s. 22.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Naczelny Sąd Administracyjny (Puolan tasavalta) on esittänyt 13.10.2009 — Oasis East sp. z o.o. v. Minister Finansów

(Asia C-395/09)

(2009/C 312/34)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Oasis East sp. z o.o.

Vastapuoli: Minister Finansów

Ennakkoratkaisukysymys

Saako yhteisön oikeuden (erityisesti jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) 17 artiklan 6 kohta, nykyinen yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (²) 176 artikla) mukaan jäsenvaltio soveltaa kansallisia säännöksiä, joilla evätään verovelvolliselta oikeus vähenykseen maksettavaksi kuuluvan veron määrästä tai oikeus veron erotuksen palautukseen silloin, kun hankitaan tuontipalveluja, joista maksetaan toimijalle, jonka asuinpaikka, kotipaikka tai keskushallinto on jollakin veroparatiisiksi kutsutulla alueella tai jossakin veroparatiisiksi kutsutussa valtiossa, ottaen huomioon, että tällaista rajoitusta sovellettiin jäsenvaltiossa sen jäsenyyttä yhteisössä edeltävänä aikana?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

(²) EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Bari (Italia) on esittänyt 12.10.2009 — Interedil Srl, selvitystilassa oleva yhtiö v. Fallimento Interedil Srl ja Banca Intesa Gestione Crediti Spa

(Asia C-396/09)

(2009/C 312/35)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Bari

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Interedil Srl, selvitystilassa oleva yhtiö

Vastaajat: Fallimento Interedil Srl ja Banca Intesa Gestione Crediti Spa

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 1346/2000 (¹) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsitettä "velallisen pääintressien keskus" tulkittava yhteisön oikeussääntöjen vai kansallisten oikeussääntöjen mukaisesti ja jos tulkinta on suoritettava yhteisön oikeussääntöjen mukaisesti, mistä osista tämä käsite muodostuu ja mitä on pidettävä ratkaisevina tekijöinä pääintressien keskusta yksilöittäessä?

- 2) Onko asetuksen (EY) N:o 1346/2000 3 artiklan 1 kohdassa säädetty oletama, jonka mukaan yhtiön pääintressien keskuksen katsotaan sijaitsevan siinä valtiossa, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, jollei muuta näytetä, kumottavissa sillä perusteella, että liiketoimintaa on todettu todellisuudessa harjoitettavan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa on yhtiön sääntömääräinen kotipaikka, vai edellyttääkö tämän oletaman kumoaminen sitä, että on voitu todeta, että yhtiö ei ole harjoittanut minkäänlaista liiketoimintaa siinä valtiossa, jossa on sen sääntömääräinen kotipaikka?
- 3) Voidaanko sitä, että yhtiöllä on muussa kuin siinä valtiossa, jossa on sen sääntömääräinen kotipaikka, kiinteää omaisuutta ja että velallisenä oleva yhtiö on tehnyt muiden yhtiöiden kanssa kahta hotellikompleksia koskevan vuokrasopimuksen ja sopimuksen rahalaitoksen kanssa, pitää tekijöinä, joiden perusteella asetuksen (EY) N:o 1346/2000 3 artiklassa tarkoitettu yhtiön sääntömääräisen kotipaikan oletama saadaan kumotuksi ja voidaanko jo niiden perusteella katsoa, että yhtiöllä on asetuksen N:o 1346/2000 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu toimipaikka tässä valtiossa?
- 4) Onko siinä tapauksessa, että Corte di cassazione määräys nro 10606/20005 toimivallasta perustuu eri tulkintaan asetuksen (EY) N:o 1346/2000 3 artiklasta kuin se, jonka yhteisöjen tuomioistuin on omaksunut, siviiliprosessilain 382 §, jonka perusteella Corte di cassazione tekee toimivaltaa koskevat lopulliset ja sitovat ratkaisunsa, esteenä tämän yhteisön oikeussäännön soveltamiselle, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut?

(¹) EYVL L 160, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 14.10.2009 — Scheuten Solar Technology GmbH v. Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Asia C-397/09)

(2009/C 312/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Scheuten Solar Technology GmbH

Vastapuoli: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä 3.6.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/49/EY (¹) (EUVL L 157, s. 49) — EU:n korko- ja rojaltidirektiivi — 1 artiklan 1 kohta esteenä säännökselle, jonka mukaan jäsenvaltiossa olevan yhtiön toisessa jäsenvaltiossa olevalle lähiyhtiölleen maksamat lainankorot lisätään ensin mainitun yhtiön elinkeinoveron laskentaperustaan?
- b) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko edellä mainitun direktiivin 1 artiklan 10 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiolla on mahdollisuus olla soveltamatta direktiiviä myös silloin, kun sen 3 artiklan b alakohdassa säädetty lähiyhtiön olemassaoloa koskevat edellytykset eivät koronmaksuhetkellä vielä ole keskeytykseltä täyttyneet vähintään kahden vuoden ajan?

Voiko jäsenvaltio tässä tilanteessa vedota maksavaan yhtiöön nähden välittömästi direktiivin 1 artiklan 10 kohtaan?

(¹) EUVL L 157, s. 49.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Østre Landsret (Tanska) on esittänyt 14.10.2009 — Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning ja KID-Holding A/S v. Skatteministeriet

(Asia C-398/09)

(2009/C 312/37)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning ja KID-Holding A/S

Vastapuoli: Skatteministeriet

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisöjen tuomioistuimen [yhdistetyissä asioissa] C-192/95[–C-218/95], Comateb (¹) [ym.], 14.1.1997 antama tuomiota tulkittava siten, että tietyistä tavaraista oikeudenvastaisesti kannetun veron tai maksun vyöryttäminen edellyttää maksun vyöryttämistä tavarantoimittajalle kyseisessä yksittäisessä liiketapahtumassa, vai voiko hintoihin vyöryttäminen myös kohdistua muiden tavaroiden hintoihin kokonaan muiden liiketapahtumien yhteydessä, jotka tapahtuvat ennen kysymyksessä olevaa tavarantoimittajan myyntiä tai sen jälkeen, esimerkiksi siten, että vyöryttämisestä tehdään neljän vuoden jaksoa koskeva kokonaisarviointi, joka kohdistuu suureen määrään tavararyhmiä, joissa on sekä maahantuotuja että muita kuin maahantuotuja tavaroita?
- 2) Onko yhteisön oikeuden käsitettä 'vyöryttäminen' tulkittava siten, että tavarantoimittajan myynnistä oikeudenvastaisesti kannettu vero tai maksu voidaan katsoa vyörytetyksi vain, jos tavarantoimittajan hintaa on korotettu verrattuna siihen hintaan, joka oli voimassa välittömästi ennen tämän veron tai maksun käyttöönottoa, vai voidaanko vero tai maksu katsoa vyörytetyksi myös, jos verovelvollinen yritys on oikeudenvastaisesti käyttöönotetun maksun yhteydessä samalla saanut säästöä muulla perusteella kannetuissa muissa veroissa tai maksuissa ja yritys on sen vuoksi pitänyt hintansa ennallaan?
- 3) Onko yhteisön oikeuden käsitettä 'perusteeton etu' tulkittava siten, että tavarantoimittajan myynnistä kannetun oikeudenvastaisen veron tai maksun palauttamisen voidaan katsoa merkitsevän perusteetonta etua, jos yritys on ennen veronalaisen tavarantoimittajan myyntiä tai sen jälkeen saanut säästöä muulla perusteella kannettujen muiden verojen tai maksujen lakkauttamisen vuoksi, jos lähtökohdaksi otetaan, että tästä muiden verojen tai maksujen lakkauttamisesta on ollut etua muillekin yrityksille ja myös sellaisille yrityksille, jotka eivät olleet maksaneet oikeudetonta veroa tai maksua tai olivat maksaneet sitä vain vähäisemmässä määrin?
- 4) Jos lähtökohdaksi otetaan, että oikeudenvastaisesta verosta tai maksusta on sen rakenteen vuoksi ollut seurauksena se, että tavaroiden maahantuontia harjoittaneet yritykset ovat maksaneet tätä veroa tai maksua suhteessa enemmän kuin yritykset, joiden ostoista suurempi osuus on kohdistunut kotimaisiin tavaroihin, ja että samanaikaisesti oikeudenvastaisen veron tai maksun käyttöönottamisen kanssa on lakkautettu muulla perusteella kannettu muu laillinen vero tai maksu, joka oli rasittanut näihin kahteen ryhmään kuuluvia yrityksiä suhteessa yhtä paljon ja riippumatta yrityksen tekemien ostojen koostumuksesta, pyydetään selvittämään
 - i) onko yhteisöjen oikeuden mukaan sallittua kieltäytyä oikeudenvastaisesti kannetun veron tai maksun palauttamisesta kokonaan tai osittain yritykselle, joka harjoittaa tavaroiden maahantuontia, viittaamalla vyöryttämiseen ja perusteettomaan etuun, sikäli kuin epämisestä seuraa, että yritys, joka maksaessaan oikeudenvastaista veroa tai maksua suhteessa enemmän kuin vastaavia tavaroita kotimaasta ostanut vastaavanlainen yritys muuten täysin samoissa olosuhteissa joutuu maksujen uudelleenjärjestelyn ja palauttamisesta kieltäytymisen vuoksi epäedullisempaan asemaan kuin vastaavat yritykset, joiden os-

toista suurempi osuus on kohdistunut kotimaisiin tavaroihin?

- ii) voiko oikeudenvastaisen veron tai maksun palauttamisen kyseisessä tilanteessa käsitteellisesti merkitä 'perusteetonta etua' siten, että siitä voidaan kieltäytyä, jos palauttaminen — vaikka vero tai maksu katsotaan vyörytetyksi — on tarpeen, jotta maksujen uudelleenjärjestely vaikuttaisi mahdollisen palautuksen jälkeen muuten täysin samoissa olosuhteissa samalla tavalla sekä tavaroiden maahantuontia harjoittaneisiin yrityksiin että kotimaisia tavaroita ostaneisiin yrityksiin?
- iii) onko palauttamisesta kieltäytyminen yhteisön oikeuden muiden sääntöjen kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista silloin, kun siitä seuraa, että yritykset, joiden ostoista suurempi osuus on kohdistunut kotimaisiin tavaroihin, on saanut sen vuoksi etua verrattuna yrityksiin, jotka ovat suuremmassa määrin harjoittaneet tavarantoimittajan maahantuontia?
- iv) seuraako kysymykseen 3 annetusta vastauksesta, että oikeudenvastaisesti kannetun veron tai maksun palauttamisesta ei voida laillisesti kieltäytyä viittaamalla perusteettomaan etuun, koska sellainen palauttaminen ainoastaan poistaa edun, jonka tavaroita kotimaasta ostaneet yritykset ovat saaneet verrattuna yrityksiin, jotka ovat suuremmassa määrin harjoittaneet tavarantoimittajan maahantuontia?

(¹) Kok., s. I-165.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Højesteret (Tanska) on esittänyt 19.10.2009 — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, selvitystilassa, ja Ompakningsselskabet af 1. november 2005 A/S v. Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV ja Merck Sharp & Dohme

(Asia C-400/09)

(2009/C 312/38)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Højesteret

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, selvitystilassa, ja Ompakningsselskabet af 1. november 2005 A/S

Vastapuolet: Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV ja Merck Sharp & Dohme

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko asiassa C-232/94, MPA Pharma GmbH vastaan Rhône-Poulenc Pharma GmbH, ⁽¹⁾ annettua tuomiota ja yhdistetyissä asioissa C-427/93, C-429/93 ja C-436/93, Bristol-Myers Squibb ym. vastaan Paranova A/S, ⁽²⁾ annettua tuomiota tulkittava siten, että rinnakkaistuoja, jolla on rinnakkaistuotua lääkettä koskeva markkinoille saattamista koskeva lupa ja tietoa kyseisestä lääkkeestä ja joka antaa itsenäiselle yritykselle ohjeita lääkkeen ostamisesta ja uudelleen pakkaamisesta, lääkepakkauksen tarkemmasta muotoilusta ja lääkkeeseen liittyvistä järjestelyistä, loukkaa tavaramerkkioikeuden haltijan oikeuksia ilmoittamalla itsensä — eikä itsenäistä yritystä, jolla on uudelleen pakkaamista koskeva lupa ja joka on tuonut lääkkeen maahan ja vastannut sen fyysisestä uudelleen pakkaamisesta merkitsemällä (uudelleen) tavaramerkin haltijan tavaramerkin — rinnakkaistuodun lääkkeen ulkopakkauksessa uudelleen pakkaajaksi.
- 2) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että voidaan olettaa, että ilmoitettaessa markkinoille saattamista koskevan luvan haltija itse uudelleen pakkaajaksi sen tahon sijaan, joka fyysisesti suoritti uudelleen pakkaamisen toimeksiannon perusteella, ei ole olemassa vaaraa, että kuluttajaa tai loppukäyttäjää johdettaiisiin harhaan siten, että nämä voivat olettaa tavaramerkin haltijan olevan vastuussa uudelleen pakkaamisesta.
- 3) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että voidaan olettaa, että vaara siitä, että kuluttajaa tai loppukäyttäjää johdetaan harhaan siten, että nämä uskovat tavaramerkin haltijan olevan vastuussa uudelleen pakkaamisesta, on suljettu pois, jos se, joka on fyysisesti vastannut uudelleen pakkaamisesta, ilmoitetaan uudelleen pakkaajaksi.
- 4) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ainoastaan vaaralla siitä, että kuluttajaa tai loppukäyttäjää voidaan johtaa harhaan siten, että nämä uskovat tavaramerkin haltijan olevan vastuussa uudelleen pakkaamisesta, merkitystä ensimmäiseen kysymykseen vastaamisen kannalta, vai onko lisäksi muilla tavaramerkin haltijaa koskevilla seikoilla merkitystä, esimerkiksi a) sillä, että se, joka vastaa maahan-tuonnista ja fyysisestä uudelleen pakkaamisesta ja joka merkitsee (uudelleen) tavaramerkin haltijan tavaramerkin lääkkeen ulkopakkaukseen, tällä tavalla mahdollisesti itsenäisesti loukkaa tavaramerkin haltijan tavaramerkkiä ja b) sillä, että voi riippua seikoista, joista se, joka fyysisesti on vastannut uudelleen pakkaamisesta, on vastuussa, että uudelleen pakkaaminen muuttaa lääkkeen alkuperäistä laatua tai että pakkauksen ulkoasu on sellainen, että sen voidaan olettaa vahingoittavan tavaramerkin haltijan mainetta (ks. mm. yhdistetyt asiat C-427/93, C-429/93 ja C-436/93, Bristol-Myers Squibb ym. vastaan Paranova A/S).
- 5) Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään selventämään, onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta

merkitystä sillä, että markkinoille saattamista koskevan luvan haltija, joka on ilmoittanut itsensä uudelleen pakkaajaksi, kuuluu ajankohtana, jolloin tavaramerkin haltija ilmoitetaan ennen suunniteltua uudelleen pakatun ja rinnakkaisuodun lääkkeen myyntiä, samaan konserniin kuin tosiasiallinen uudelleen pakkaaja (sisaryhtiö).

⁽¹⁾ Kok. 1996, s. 3671.

⁽²⁾ Kok. 1996, s. 3457.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Višje sodišče v Mariboru (Slovenian tasavalta) on esittänyt 20.10.2009 — Jasna Detiček v. Maurizio Sgueglia

(Asia C-403/09)

(2009/C 312/39)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Višje sodišče v Mariboru

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Jasna Detiček

Vastapuoli: Maurizio Sgueglia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Slovenian tasavallan tuomioistuimella asetuksen (EY) N:o 2001/2003 ⁽¹⁾ 20 artiklassa tarkoitetulla tavalla toimivalta toteuttaa turvaamistoimia, jos toisen jäsenvaltion tuomioistuin, joka on kyseisen asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian, on jo toteuttanut turvaamistoimen, jonka on todettu olevan täytäntöönpanokelpoinen Slovenian tasavallassa?
- 2) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi: voiko slovenialainen tuomioistuin soveltaa kansallista oikeutta (mikä on asetuksen 20 artiklan nojalla sallittua) ja määrätä asetuksen 20 artiklassa tarkoitetusta turvaamistoimesta, jolla muutetaan toisen jäsenvaltion tuomioistuimen, joka on kyseisen asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian, toteuttamaa lopullista ja täytäntöönpanokelpoista turvaamistoimea tai kumotaan se?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioista ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL L 338, s. 1).

Kanne 20.10.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Suomen tasavalta**(Asia C-405/09)**

(2009/C 312/40)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Caeiros, M. Huttunen)

Vastaaja: Suomen tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Suomen tasavalta on jättänyt täyttämättä asetusten (ETY, Euratom) N:o 1552/89 ⁽¹⁾ ja (EY, Euratom) N:o 1150/2000 ⁽²⁾ 2, 6 ja 9-11 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽³⁾ 220 artiklan mukaiset velvollisuutensa, koska Suomen viranomaiset ovat noudattaneet hallintokäytäntöä, jonka mukaan yhteisön omat varat todetaan vasta sen jälkeen, kun maksuvelvolliselle on myönnetty vähintään 14 päivän määräaika, jonka kuluessa tämä voi esittää asiaa koskevat huomautuksensa. Siten Suomen viranomaiset eivät ole tullien jälkikannossa noudattaneet omien varojen tulouttamisesta annettuja määräaikoja, minkä seurauksena asianomaisten yhteisön omien varojen maksaminen on viivästynyt;

— Suomen tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Komissio on nostanut Suomen tasavaltaa vastaan kanteen, joka koskee yhteisön omista varoista annettujen asetusten (EY, Euratom) N:o 1552/891 ja (EY, Euratom) N:o 1150/2000 2, 6 ja 9-11 artiklan sekä yhteisön tullikoodexin (ETY) N:o 2913/923 220 artiklan noudattamista. Asiassa on kyse siitä, minä ajankohtana tulliviranomaisen jälkikäteen määräämät tullit on kirjattava yhteisön omien varojen tilille ts. milloin yhteisö saa jäsenvaltion keräämät tullit käyttöönsä.
- 2) Komission mukaan Suomi rikkoo omien varojen asetuksia ja yhteisön tullikoodexia tullivelan jälkikantotilanteessa, sillä Suomen viranomaiset antavat velalliselle vähintään 14 päivää aikaa esittää huomautuksensa ennen lopullisen jälkikan-

topäätöksen tekemistä. Tämän kuulemismenettelyn vuoksi yhteisön omien varojen tileihin kirjaaminen viivästyy.

-
- (1) Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1552/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta EYVL L 155, s. 1, Eritispainos 1994, 1/Nide 4 s. 4
 - (2) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000, annettu 22 päivänä toukokuuta 2000, yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta EYVL L 130, s.1
 - (3) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, annettu 12 päivänä lokakuuta 1992, yhteisön tullikoodexista EYVL L 302, s. 1, Eritispainos 1994, 2/Nide 16 s. 4
-

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 21.10.2009 — Realchemie Nederland BV v. Bayer CropScience AG

(Asia C-406/09)

(2009/C 312/41)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Realchemie Nederland BV

Vastapuoli: Bayer CropScience AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Bryssel I -asetuksen (¹) 1 artiklassa käytettyä käsitettä "siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat" tulkittava siten, että tätä asetusta sovelletaan myös sellaisen tuomion tunnistamiseen ja täytäntöönpanoon, joka sisältää siviiliprosessikaaren 890 §:ään perustuvan määräyksen maksaa "Ordnungsgeld"?
- 2) Onko teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annetun direktiivin 14 artiklaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan myös eksekvatuurimenettelyyn, joka koskee
 - i) teollis- ja tekijänoikeuden loukkauksesta jossain toisessa jäsenvaltiossa annettua tuomiota
 - ii) jossain toisessa jäsenvaltiossa annettua tuomiota, jossa asetetaan uhkasakko tai sakko teollis- ja tekijänoikeuden loukkausta koskevan kiellon rikkomisen johdosta

iii) jossain toisessa jäsenvaltiossa annettuja kuluja koskevia tuomioita, jotka pohjautuvat i) ja ii) kohdissa mainittuihin tuomioihin?

(¹) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 2001, L 12, s. 1).

(Asia C-415/09)

(Asia C-416/09)

(Asia C-417/09)

(Asia C-418/09)

(Asia C-419/09)

(Asia C-420/09)

(2009/C 312/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de grande instance de Nanterre

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Tereos (C-411/09), Vermandoise Industries SA (C-412/09), Sucreries de Toury et Usines annexes SA (C-413/09), Roquette Frères SA (C-414/09), Sucreries & Distilleries de Souppes-Ouvré Fils SA (C-415/09), Cristal Union, jolle Sucreries et Raffineries d'Ersteinin ja Sucrierie de Bourgognen oikeudet ovat siirtyneet (C-416/09), Lesaffre Frères SA (C-417/09), Sucrierie Bourdon (C-418/09), SAFBA Fontaine-le-Dun SA (C-419/09) ja Sucreries du Marquenterre (C-420/09)

Vastaja: Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Ennakkoratkaisukysymys

Onko asetus 164/2007 (¹) pätemätön, kun sitä tarkastellaan neuvoston asetuksen N:o 1260/2001 (²) 15 artiklan kannalta, siltä osin kuin siinä vahvistetaan sokerin tuotantomaksu, joka on laskettu sen perusteella, mikä on "keskimääräinen tappio" jokaiselta viedyltä tonnilta ja jossa ei oteta huomioon niitä määriä, jotka on viety ilman vientitukea, vaikka nämä samat määrät on laskettu mukaan kokonaismäärään, joka otetaan huomioon rahoitettavan kokonaistappion arvioimista varten?

(Asia C-411/09)

(Asia C-412/09)

(Asia C-413/09)

(Asia C-414/09)

(¹) Sokerialan tuotantomaksumäärien vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2005/2006 19.2.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 164/2007 (EUVL L 51, s. 17).

(²) Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1260/2001 (EYVL L 178, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 29.10.2009 — Bowland Dairy Products v. komissio

(Asia T-212/06) ⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne — Asetus (EY) N:o 178/2002 — Nopea hälytysjärjestelmä — Lisäilmoitus — Kansallisten viranomaisten toimivalta — Komission mielipide, jolla ei ole oikeusvaikutuksia — Oikeudenkäynnin kohteen muuttaminen — Tutkimatta jättäminen)

(2009/C 312/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bowland Dairy Products Ltd (Barrowford, Lancashire, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor J. Milligan, D. Anderson, QC ja barrister A. Robertson)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: P. Oliver, J.-P. Keppenne ja L. Parpala)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan ensinnäkin komission sen päätöksen kumoamista, jolla komission väitetään kieltäytyneen antamasta elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28.1.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 (EYVL L 31, s. 1) 50 artiklassa säädettyssä nopeassa hälytysjärjestelmässä lisäilmoitusta, jossa todetaan Yhdistyneen kuningaskunnan Food Standards Agencyn sallivan kantajan tuottaman juustomassan myynnin, ja toiseksi tästä kieltäytymisestä kantajalle aiheutuneen vahingon korvaamista

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Bowland Dairy Products Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan luettuina.

⁽¹⁾ EUVL C 237, 30.9.2006.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 29.10.2009 — Peek & Cloppenburg v. SMHV — Redfil (Agile)

(Asia T-386/07) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvio-merkin Agile rekisteröimiseksi yhteisönä tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Aygill's — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2009/C 312/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Peek & Cloppenburg (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Dolde, A. Renck ja V. von Bomhard)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: aluksi S. Laitinen, sittemmin R. Pethke)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Redfil, SL (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja C. Hernández Hernández)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 26.7.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 1324/2006-2), joka liittyy Peek & Cloppenburgin ja Redfil, SL:n väliseen väitemenettelyyn

Tuomiolauselmä

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 26.7.2007 tekemä päätös (asia R 1324-2006-2) kumotaan.
- 2) SMHV veloitetaan korvaamaan Peek & Cloppenburgin oikeudenkäyntikulut
- 3) Redfil, SL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 297, 8.12.2007.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11.11.2009 — REWE-Zentral v. SMHV — Aldi Einkauf (Clina)

(Asia T-150/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Clina rekisteröiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki CLINAIR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2009/C 312/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: REWE-Zentral AG (Köln, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Kinkeldey, A. Bognár ja S. Schäffler)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: R. Pethke)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks ja C. Fürsen)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 15.2.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1484/2006-4), joka koski Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG:n ja REWE-Zentral AG:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) REWE-Zentral AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 158, 21.6.2008.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11.11.2009 — Frag Comercio Internacional v. SMHV — Tinkerbelle Modas (GREEN by missako)

(Asia T-162/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvimerkin GREEN by missako rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja yhteisön kuviomerkit MI SA KO — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2009/C 312/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frag Comercio Internacional, SL (Esparreguera, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Sugrañes Coca)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: W. Verburg)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Tinkerbelle Modas Ltda (São Paulo, Brasilia)

Oikeudenkäynnin kohde

Kumoamiskanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 14.2.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1527/2006-2), joka liittyy Tinkerbelle Modas LTDA:n ja Frag Comercio Internacional, SL:n väliin väitemenettelyyn.

Tuomiolauselmä

1) Kanne hylätään.

2) Frag Comercio Internacional, SL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 5.7.2008.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 11.11.2009 — Bayer Healthcare v. SMHV — Uriach-Aquilea OTC (CITRACAL)

(Asia T-277/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin CITRACAL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki CICATRAL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2009/C 312/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bayer Healthcare LLC (Morristown, New Jersey, Yhdysvallat) (edustaja: barrister M. Edenborough)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: D. Botis)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Uriach-Aquilea OTC, SL (Palau-Solita i Plegamans, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 5.5.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 459/2007-4), joka koskee Uriach-Aquilea OTC, SL:n ja Bayer Healthcare LLC:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Bayer Healthcare LLC veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 236, 13.9.2008.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 30.10.2009 — Sun World International v. SMHV — Kölla Hamburg (SUPERIOR SEEDLESS)

(Asia T-493/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Rekisteröinnin osittainen epäminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2009/C 312/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Sun World International LLC (Bakersfield, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: solicitor M. Holah)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: D. Botis)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Kölla Hamburg Overseas Import GmbH & Co. KG (Hampuri, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Lemke)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 3.9.2008 asiassa R 1378/2007-1 tekemästä päätöksestä, joka koskee Kölla Hamburg Overseas Import GmbH & Co. KG:n ja Sun World International LLC:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Sun World International LLC vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan, ja se veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Kölla Hamburg Overseas Import GmbH & Co. KG:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 19, 24.1.2009.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 29.10.2009 — Novácke chemické závody v. komissio

(Asia T-352/09 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Kilpailu — Komission päätös, jolla määrätään sakko — Pankkitakaus — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2009/C 312/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Novácke chemické závody, a.s. (Nováky, Slovakia) (edustaja: asianajaja A. Černežová)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre ja N. von Lingen)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/39.396 — kalsiumkarbidi- ja magnesiumpohjaiset reagenssit teräs- ja kaasuteollisuudelle) 22.7.2009 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi kantajaa koskevilta osin

Määräysosa

- 1) Vältöimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 26.9.2009 — Applied Microengineering v. komissio**(Asia T-387/09)**

(2009/C 312/50)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Applied Microengineering Ltd (Didcot, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat P. Walravens ja J. De Wachter)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission 16.7.2009 tekemä päätös, jossa veloitettiin 258 560,61 euron palauttamiseen korkoineen, on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteelta kantaja vaatii komission 16.7.2009 tekemän päätöksen C (2009) 5797, joka koskee tiettyjen sellaisten summien takaisinperimistä korkoineen, jotka kantajan oli maksettava hankkeiden IST-1999-11823 FOND MST (Formation of a New Design House for MST) ja IST-2000-28229 ANAB (Assessment of a New Anodic Bonder) yhteydessä, jotka rahoitettiin käyttäjäystävällisen tietoyhteiskunnan alan tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevia toimia koskevalla erityisohjelmalla (1998-2002), kumoamista.

Kantaja esittää seitsemän perustetta vaatimustensa tueksi.

Se väittää ensiksi, että komissio loukkasi olennaisia menettelyllisiä vaatimuksia, koska se ei suorittanut täydellistä ja asianmukaista tarkastusmenettelyä. Kantaja väittää, että komissio ei ilmoittanut sille tarkastusmenettelyn alkamisesta eikä sen päättämisestä eikä ottanut huomioon kantajan esittämiä vastalauseita. Kantaja väittää edelleen, että komissio loukkasi sen puolustautumisoikeuksia ja hyvän hallinnon periaatetta sekä loukkasi huolellisuusvelvoitetta.

Kantaja väittää toiseksi, että komission toimet olivat vanhentuneita ainakin niiden maksujen osalta, jotka oli tehty yli viisi vuotta ennen tarkastusmenettelyn virallista alkamista.

Kantaja väittää kolmanneksi, että komissio on tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä soveltamalla tarkastajien virheellistä tulkintaa säännöistä, jotka koskevat hyväksyttävien menojen.

Se väittää neljänneksi, että komissio loukkasi perustavanlaatuisia sosiaalisia oikeuksia ja oikeutta asianmukaiseen korvaukseen hyväksymällä minimipalkkatason alittavia tuntipalkkoja työntekijöille.

Kantaja väittää viidenneksi, että komissio loukkasi perusteltua luottamusta siitä, että keskimääräisten palkkakustannusten arviointitapa, jota kantaja ehdotti, oli asianmukainen ja että "tavoitepalkkoja" pidettäisiin hyväksyttävänä käytäntönä sopimus-kumppanin taholta.

Se väittää kuudenneksi, että komissio jätti huomiotta perusteluvetoitensa, koska se tukeutui täysin tarkastuskertomukseen tarkastelematta kantajan kommentteja tai pyyntöä tarkastusmenettelyn avaamisesta.

Kantaja väittää lopuksi, että komissio loukkasi hyvän hallinnon periaatetta ja laiminlöi huolellisuusvelvoitetta lähettämällä kirjoja väärään osoitteeseen ja jättämällä tutkimatta kantajan esittämät argumentit.

Kanne 22.6.2009 — Labate v. komissio**(Asia T-389/09)**

(2009/C 312/51)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Kay Labate (Tarquinia, Italia) (edustaja: I. Forrester, QC)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- on todettava, että komissio on EY 232 artiklassa tarkoitetulla tavalla laiminlyönyt ratkaisun tekemisen
- komissio on veloitettava toteuttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion noudattamisen edellyttämän toimenpiteen

- käsiteltävänä oleva kanne on käsiteltävä asianmukaisessa ensisijaisuusjärjestyksessä, jotta asian käsittelyä ei hankaloitetaisi erillisellä kiireellistä menettelyä koskevalla pyynnöllä, ja tuomio on annettava kuuden viikon kuluessa
- on määrättävä sellaisista muista tai pitemmälle menevistä korvaustoimenpiteistä, joita laissa edellytetään
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja esitti 20.2.2009 EY 232 artiklassa tarkoitetun virallisen kehotuksen siitä, että komissio tekisi päätöksen, jossa todettaisiin, että kantajan edesmenneen aviomiehen keuhkosityöpä oli henkilöstösääntöjen 73 artiklassa ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutusta koskevissa yhteisissä määräyksissä tarkoitettu ammattitauti.

Siinä tapauksessa, ettei tällaista päätöstä tehdä tai kantaa omakseen vaaditussa ajassa, kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että koska komissio on laiminlyönyt päätöksen tekemisen kohtuullisessa ajassa siltä osin kuin on kyse kantajan edesmenneen aviomiehen ammattitautin toteamista koskevan pyynnöstä, komissio on jättänyt noudattamatta henkilöstösääntöjen 90 artiklan ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturma- ja ammattitautivakuutusta koskevien yhteisten määräysten 23 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan ja on siten syyllistynyt EY 232 artiklassa tarkoitettuun laiminlyöntiin.

Kanne 6.10.2009 — HSE v. komissio

(Asia T-399/09)

(2009/C 312/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Holding Slovenske elektrarne d.o.o. (HSE) (Ljubljana, Slovenia) (edustaja: asianajaja F. Urlesberger)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- On kumottava riidanalaisen päätöksen 1 artiklan g kohta sikäli kuin siinä katsotaan kantajan syyllistyneen EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomiseen
- on kumottava riidanalaisen päätöksen 2 artiklan i kohta

- toissijaisesti on alennettava kantajalle riidanalaisen päätöksen 2 artiklan i kohdassa määrätyn sakon määrää

- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan 22.7.2009 tehdyn komission päätöksen (asia nro COMP/39.396 — Teräs- ja kaasuteollisuudessa käytettävät kalsiumin ja magnesiumin reagenssit) kumoamista siltä osin kuin komissio katsoi, että kantaja syyllistyi yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomiseen, joka koski markkinoiden jakamista, kiintiötä, asiakkaiden jakamista, hintojen vahvistamista ja luottamuksellisten kaupallisten tietojen vaihtamista kalsiumkarbidin ja magnesiumgranulaattien toimittajien välillä. Vaihtoehtoisesti kantaja vaatii sille määrätyn sakon määrän alentamista.

Kantaja esittää väitteidensä tueksi, että komissio rikkoi EY 81 artiklaa ja asetusta N:o 1/2003, kun se teki seuraavat oikeudelliset virheet.

Kantaja väittää ensinnäkin, että komissio ei voi katsoa kantajan olevan vastuussa TDR Metalurgija d.d.:n (TDR) toiminnasta, koska HSE ja TDR eivät missään vaiheessa ole muodostaneet yhtä taloudellista yksikköä. Kun kantajan vastuuta koskevaa kummottavissa olevaa olettaa ei ole (tällaista olettaa sovellettaisiin vain, jos HSE omistaisi TDR:n kokonaan), komissio ei ole osoittanut, että HSE:lla olisi tosiasiallisesti ollut määräävä valta TDR:ssa.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio sovelsi virheellisesti sakon perusmäärän korotusta 17 prosentilla ehkäisevän vaikutuksen aikaansaamiseksi kaikkiin osapuoliin. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt ottaa huomioon se seikka, että kantajan näemyksen mukaan ehkäisevä vaikutus ei ole perusteltu tekijä HSE:n osalta, sillä komissio päätti olla määräämättä sakkoa rikkomiseen suoraan syyllistyneelle TDR:lle (jonka osalta saattoi olla asianmukaista korottaa sakon määrää ehkäisevän vaikutuksen vuoksi) ja kantaja ei ollut suoraan osallisena kilpailunvastaisessa toiminnassa.

Kolmanneksi kantaja väittää, että komissio ei ottanut huomioon sakon määrää laskiessaan lieventäviä olosuhteita eikä sitä seikkaa, että kantaja syyllistyi korkeintaan laiminlyöntiin, kun se ei valvonut riittävästi TDR:n liiketoimintakäyttäytymistä välttääkseen kilpailuoikeuden rikkomisen. Lisäksi kantaja väittää, että komission olisi pitänyt ottaa huomioon lieventävänä olosuhteena se seikka, että TDR yrityksenä salaisine liiketapoineen ”määrättiin” kantajalle Slovenian hallituksen tekemällä poliittisella päätöksellä, ja että kantaja ei itse päättänyt TDR:n ostamisesta eikä vaikuttamisesta tämän liiketoimintakäyttäytymisen ohjautumiseen kohti osallistumista kartelliin.

Kanne 5.10.2009 — Donau Chemie v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-406/09)

(2009/C 312/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Donau Chemie (Wien, Itävalta) (edustajat: Rechtsanwalt S. Polster, Rechtsanwalt W. Brugger ja Rechtsanwalt M. Brodey)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— Asiassa COMP/39.396 — teräs- ja kaasuteollisuuden kalsium- ja magnesiumkarbidipohjaiset reagenssit — 22.7.2009 tehdyn komission päätöksen C (2009) 5791 lopullinen 2 artikla on kumottava sikäli kuin se koskee kantajaa

— toissijaisesti kantajalle riidanalaisessa päätöksessä määrätyn sakon määrää on alennettava tuntuvasti ja oikeudenmukaisesti

— Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa asiassa COMP/39.396 — teräs- ja kaasuteollisuuden kalsium- ja magnesiumkarbidipohjaiset reagenssit — 22.7.2009 tehdyn komission päätöksen C (2009) 5791 lopullinen. Tällä päätöksellä kantajalle ja muille yrityksille määrättiin sakko EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomisen vuoksi. Komission mukaan kantaja oli osallistunut kalsium- ja magnesiumkarbidialalla ETA-alueen muissa maissa paitsi Espanjassa, Portugalissa, Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettuun yhteen jatkuvaan kilpailusääntöjen rikkomiseen, joka koostui markkinoiden jakamisesta, kiintiöitä koskevista sopimuksista, asiakkaiden jakamisesta, hintojen vahvistamisesta sekä hintoja, asiakkaita ja myyntimääriä koskevien liikesalaisuuksien vaihdosta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa EY:n perustamissopimuksen ja sen toimeenpanosääntöjen rikkomiseen ja esittää erityisesti seuraavat väitteet:

— sakon perusmäärä ja sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 25 kohdan nojalla määritettävät lisämäärät on laskettu säännöstenvastaisesti⁽¹⁾;

— sakkoa laskettaessa ei ole otettu huomioon lieventäviä olosuhteita, mikä on säännöstenvastaista;

— sakkojen alentamista koskevaa tiedonantoa⁽²⁾ on sovellettu virheellisesti sillä perusteella, että kantajalle sen sakkoimmunitteettia koskevan pyynnön seurauksena myönnetty sakon alennus oli liian pieni;

— sakkoa laskettaessa on loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta;

— sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 35 kohdan mukaista sakon alentamista maksukyvyttömyyden vuoksi ja/tai näiden suuntaviivojen 37 kohdan mukaisten asiaan liittyvien erityispiirteiden vuoksi ei ole otettu huomioon, mikä on säännöstenvastaista;

— EY 253 artiklaa on rikottu, koska riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset.

⁽¹⁾ Asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006, C 210, s. 2).

⁽²⁾ Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa annettu komission tiedonanto (EYVL 2002, C 45, s. 3).

Kanne 9.10.2009 — Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-407/09)

(2009/C 312/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH (Neubrandenburg, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Núñez Müller ja J. Dammann)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— 29.7.2009 tehty komission päätös (D/53320) on kumottava

— toissijaisesti on todettava, että komissio on laiminlyönyt EY 88 artiklasta ja asetuksesta (EY) N:o 659/1999 sille seuraavien velvollisuuksien vastaisesti muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla

— Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 29.7.2009 tehdyn komission päätöksen D/53320, joka koskee menettelyä CP 141/2007 — Saksa, asuntojen yksityistämiseen Neubrandenburgissa liittyvät potentiaaliset valtion tuet. Komissio katsoi tässä päätöksessä väliaikaisesti, että Neubrandenburgissa sijaitsevien julkisten asuntojen yksityistämisen yhteydessä kantajan tekemät sopimukset, jotka kantaja oli ottanut esille kantelumenettelyssä, eivät sisällä EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea.

Toissijaisesti kantaja vaatii tuomioistuinta toteamaan, että komissio on sen velvollisuuksien vastaisesti laiminlyönyt aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla muodollisen tutkintamenettelyn.

Kantaja esittää kumoamiskanteensa perustelemiseksi kolme kanneperustetta.

Ensinnäkin kantaja katsoo, että riidanalainen päätös on kumottava siksi, että komissio on lyönyt laimin aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla muodollisen tutkintamenettelyn, vaikka se oli törmännyt kantajan kantelun johdosta aloitetun alustavan tutkintavaiheen aikana vakaviin ongelmiin arvioidessaan riidanalaisen toimenpiteiden yhteensopivuutta yhteismarkkinoille. Toiseksi komissio on rikkonut EY 87 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että riidanalaiset sopimukset eivät sisällä valtion tukea. Lisäksi komissio on käyttänyt harkintavaltaansa väärin. Riidanalainen päätös on vielä EY 253 artiklan vastaisesti perusteltu riittämättömästi.

Kantaja esittää toissijaisesti nostamansa laiminlyöntikanteen perustelemiseksi kolme kanneperustetta.

Ensinnäkin kantaja esittää tässä yhteydessä, että komissio on kantajan EY 232 artiklan 2 nojalla tekemästä muodollisesta vaatimuksesta huolimatta jättänyt ryhtymättä toimenpiteisiin, vaikka se olisi ollut alustavassa tutkintamenettelyssä riidanalaisen sopimusten arvioinnin osalta esille tulleiden vaikeuksien takia velvollinen aloittamaan EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla muodollisen tutkintamenettelyn. Toiseksi kantaja arvostelee sitä, että komissio on laiminlyödessään menettelyn aloittamisen rikkonut lisäksi asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohtaa, koska sillä oli ollut alustavassa menettelyssä epäilyjä riidanalaisen sopimusten soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Kolmanneksi kantaja katsoo, että komissio on toiminut vastoin EY 87 ja EY 88 artiklassa valtiontukivalvonnan osalta määrättyä toimivaltojen jakoa komission ja kansallisten tuomioistuinten välillä, koska se toteutti alustavaa menettelyä pikemminkin viivytellen siihen asti kunnes samanaikaisesti kantajan ja tuensaajien välillä vireillä ollut kansallinen oikeudenkäynti oli saatu päätökseen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen[88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 8.10.2009 — ancotel v. SMHV — Acotel (ancotel)

(Asia T-408/09)

(2009/C 312/55)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ancotel GmbH (Frankfurt am Main, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Truelsén)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Acotel SpA (Rooma, Italia)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan 19.6.2009 tekemä päätös (asia R 1385/2008-1) on kumottava

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "ancotel" luokkiin 35 ja 38 kuuluvia palveluja varten (hakemus nro 3 314 424)

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Acotel SpA

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitemenettelyssä on vedottu: erityisesti italialainen kuviomerkki nro 643 751 ja yhteisön kuviomerkki nro 1 442 268 "ACOTEL" luokkiin 9 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska riidanalaisen tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 7.10.2009 — Almamet v. komissio**(Asia T-410/09)**

(2009/C 312/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Almamet GmbH Handel mit Spänen und Pulvern aus Metall (Ainring, Saksa) (edustajat: asianajajat S. Hautbourg ja C. Renner)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission 22.7.2009 tekemä päätös (asia COMP/39.396) on kumottava kantajaa koskevilta osin
- toissijaisesti päätöksen 2 artiklassa määrättyä sakkoa on lievennettävä
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii sen 22.7.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 5791 lopullinen (asia COMP/39.396 — kalsiumkarbidi- ja magnesiumpohjaiset reagenssit teräs- ja kaasuteollisuudessa; jäljempänä riidanalainen päätös) osittaista kumoamista kantajaa koskevilta osin, joka koskee EY 81 artiklan ja ETA 53 artiklan mukaista menettelyä ja jossa komissio katsoi, että joukko kalsiumkarbidin ja magnesiumgranulaattien toimittajia oli syyllistynyt markkinoiden jakamiseen, sopimuksiin kiintiöistä, asiakkaiden jakamiseen, hintojen vahvistamiseen ja luottamuksellisten kaupallisten tietojen vaihtamiseen huomattavassa osassa ETA:n markkinoita rikkomalla näin ollen edellä mainittuja perustamissopimuksen määräyksiä, ja toissijaisesti riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa kantajalle määrätyn sakon lieventämistä.

Kumoamisvaatimuksensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen:

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja katsoo, että komissio on loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia käyttämällä kantajaa vastaan asiakirjoja, jotka on hankittu tarkastusta koskevan päätöksen soveltamisalan ulkopuolella.

Toisella kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio ei ole noudattanut vaadittua todistusnormia katsoessaan, että magnesiumin osalta on tapahtunut riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa esitetty rikkominen. Kantaja katsoo, että vaikka lainvastaisesti hankitut asiakirjat olivat komission aineistoa, ne olivat puutteellisia ja epä johdonmukaisia. Kantajan mukaan muina todisteina on esitetty ainoastaan sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä koskeva suullinen lausunto, joka on paitsi epätarkka, siinä on myös tulkittu virheellisesti tiettyjä tosiseikkoja ja muut

osapuolet ovat riitauttaneet sen. Tällä perusteella kantaja katsoo, että komissiolla on edelleen todistustaakka väitetyn rikkomisen osalta.

Kolmannella kanneperusteellaan kantaja katsoo, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkuvan kilpailusääntöjen rikkomisen osalta. Etenkään kalsiumkarbidin ja magnesiumgranulaattien välillä ei ole korvaavuutta. Lisäksi kantaja väittää, että näillä kahdella tuotteella ei ollut yhteistä kokonaissuunnitelmaa, kuten kunkin tuotteen osalta käydyistä erillisistä kokouksista ilmenee.

Toissijaisesti kantaja esittää neljä muuta kanneperustetta sellaisen vaatimuksensa tueksi, joka koskee riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa kantajalle määrätyn sakon lieventämistä.

Neljännellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että komissio on syyllistynyt sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä kantelelle koskevista asioista koskevan tiedonannon (1) 23 ja 26 kohdan rikkomiseen, koska se epäsi kantajalta kyseisen tiedonannon mukaisen lieventämisen. Kantaja katsoo, että sen sakkojen lieventämistä koskeva pyyntö sisältää tietoa, jolla on olennaista lisäarvoa. Kantaja katsoo etenkin, että komissiolla ei ollut oikeutta kieltäytyä myöntämästä sakkojen lieventämistä vain sillä perusteella, että kantajan pyyntö ei sisältänyt tietoa väitetyistä rikkomisista magnesiumin osalta, koska kyseinen rikkominen ei kuulu menettelyn piiriin.

Viidennellä kanneperusteellaan kantaja katsoo, että komissio on syyllistynyt EY 81 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1/2003 (2) 23 artiklan 2 kohdan sekä sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen (3) 32 kohdan rikkomiseen määräämällä sakon lopullisen määrän tasolle, joka ylittää 10 prosentilla kantajan viimeisimmän tarkistetun liikevaihdon. Kantaja katsoo, että komissio on laskenut sakon määrän kantajan vuoden 2008 pro forma -liikevaihdon lukujen perusteella sen vuoden 2007 viimeisimmän tarkistetun liikevaihdon sijaan. Lisäksi kantaja katsoo, että komission olisi täytynyt soveltaa sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 37 kohdan perusteella 20 prosentin lievennystä 10 prosentin suuruisen lakisääteisen enimmäismäärän laskemisen jälkeen.

Kuudennella kanneperusteellaan kantaja katsoo, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta määräämällä kantajan osalta kohtuuttomasta sakon määrästä. Kantaja väittää, että sellaisen sakon määrän asettaminen, joka johtaa negatiiviseen kirjanpitoarvoon tai joka alentaa yhtiön kirjanpitoarvon nollaan, on ilmeisen suhteeton. Lisäksi määrätty sakko ylittää kantajan kaltaisen sellaisen toimijan taloudelliset resurssit, jonka toiminta liittyy tuotteisiin, jotka ovat erittäin kalliita ja joilla on hyvin alhaiset voittomarginaalit. Lopuksi kantaja katsoo, että komission myöntämä 20 prosentin lievennys ei ota riittävästi huomioon komission erikseen tunnustamaa kantajan erityistilannetta, koska sakko on edelleen suhteeton.

Seitsemännellä kanneperusteellaan kantaja katsoo, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kun se katsoi, että kantaja ei täytä sakkojen laskennasta annettujen suuntaviivojen 35 kohdan edellytyksiä. Kantaja katsoo, että komissio on määrännyt sakon määrän sellaiselle tasolle, että sen johdosta kantajan taloudellinen toimintakyky väistämättä vaarantuu ja kantajan omaisuus

menettää kokonaan arvonsa. Lisäksi kantaja väittää, että komissio on tehnyt arviointivirheen kun se katsoi, että kantajan asiassa ei ollut otettava huomioon erityistä sosiaalista ja taloudellista kontekstia.

- (¹) Komission tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevista asioissa (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL 2006 C 298, s. 17).
 (2) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EUVL L 1, s. 1).
 (3) Suuntaviivat asetuksen n:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta (EUVL 2006 C 210, s. 2).

Kanne 13.10.2009 — Terezakis v. komissio

(Asia T-411/09)

(2009/C 312/57)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Ioannis Terezakis (edustaja: asianajaja B. Lombart)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— komission 3.8.2009 päivätyn kirjeen muodossa tekemä ja kantajan 10.8.2009 vastaanottama päätös, jolla kieltäydytään luovuttamasta kantajalle Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja Kreikan valtiovarainministeriön välisen, Spatan lentokentän (Ateena, Kreikka) rakentamiseen liittyviä mahdollisia verotukseen liittyviä sääntöjenvastaisuuksia koskevan kirjeenvaihdon tiettyjä osia ja liitteitä, on kumottava

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että komission 3.8.2009 tekemä päätös, joka on annettu kantajalle tiedoksi 10.8.2009 ja jolla kieltäydytään luovuttamasta kantajalle Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja Kreikan valtiovarainministeriön välisen, Ateenan kansainvälisen lentokentän (Spatha) rakentamiseen liittyviä mahdollisia verotukseen liittyviä sääntöjenvastaisuuksia koskevan kirjeenvaihdon tiettyjä osia ja liitteitä, on kumottava seuraavilla perusteilla.

Kantaja väittää ensinnäkin, että riidanalaisessa päätöksessä on tehty ilmeinen oikeudellinen virhe ja tosiseikkoja koskeva ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin komissio on tulkinnut ja soveltanut virheellisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja ko-

mission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (¹) 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa. Kantaja väittää, että komissio on, kieltäytyäkseen ilmaisemasta tiettyjä osia kyseessä olevista asiakirjoista, ainoastaan vedonnut abstraktisti tutustumisoikeutta koskevaan poikkeukseen, joka liittyy liikesalaisuuksien suojelemisen tarpeeseen, eikä se ole vedonnut yksilöityihin perusteisiin, jotka koskevat asianomaisten yritysten taloudellisten etujen suojan tarpeettoman vahingoittamisen vaaraa.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio on rikkonut edellä mainitun asetuksen 1 artiklaa ja loukannut tämän artiklan a kohdassa esitettyä periaatetta mahdollisimman laajasta oikeudesta tutustua komission hallussa oleviin asiakirjoihin sekä toiminut yhteisöjen tuomioistuinten oikeuskäytännön vastaisesti.

Lisäksi kantaja väittää, että komissio on tehnyt ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se ei ole ilmoittanut kantajalle seikkoja, joihin se on perustanut päätöksensä. Kantaja väittää, että komissio on laiminlyönyt EY 253 artiklan mukaisen perusteluvollisuutensa, kun se on ainoastaan viitannut asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyihin poikkeuksiin evätäkseen oikeuden tutustua pyydettyihin asiakirjoihin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on katsonut virheellisesti, että kirjeiden liitteet, joihin kantaja oli pyytänyt saada tutustua, olivat kantajan hallussa, tulkitsemalla virheellisesti, että kantajan pyytämät asiakirjat olivat samoja kuin kantajan hallussa olevat asiakirjat. Näin ollen kantaja väittää, että riidanalaista päätöstä rasittaa ilmeinen oikeudellinen virhe siltä osin kuin komissio on pidättäytynyt soveltamasta asetuksen (EY) N:o 1049/2001 säännöksiä ja erityisesti sen 4 artiklaa.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43)

Kanne 14.10.2009 — CEA v. komissio

(Asia T-412/09)

(2009/C 312/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Commissariat à l'énergie atomique (CEA) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat J. García-Gallardo Gil-Fournier, Arias Díaz ja C. Humpe)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanteen (kannekirjelmä, selvitys edustusvallasta sekä jäljenökset ja asiakirjat) vastaanottaminen on vahvistettava ja se on otettava tutkittavaksi
- CEA:n lakimääräisten edustajien CEA:n nimissä ja hyväksi nostama kanne on tutkittava
- komission päätös, joka on annettu tiedoksi CEA:lle 29.7.2009 päivätyllä kirjeellä ja jolla kieltäydytään rinnastamasta CEA:n maksamat eläkekorvaukset tukikelpoisiin välillisiin kustannuksiin sekä myöntämästä CEA:lle kirjanpito-menetelmää koskeva todistus, on todettava EY 230 artiklan nojalla pätemättömäksi
- toissijaisesti on EY 238 artiklan nojalla i) todettava eläkekorvaus tutkimusta ja kehitystä koskevan seitsemännen puiteohjelman mukaisesti tukikelpoiseksi kustannukseksi ja ii) todettava, että Euroopan yhteisö ei noudata tutkimusta ja kehitystä koskevan seitsemännen puiteohjelman mukaisia sopimusvelvoitteitaan CEA:han nähden
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 230 artiklaan perustuvalla kanteella vaaditaan ensisijaisesti kumoamaan komission tekemä lopullinen päätös, joka on annettu tiedoksi CEA:lle 29.7.2009 päivätyllä kirjeellä ja jolla kieltäydytään rinnastamasta CEA:n maksamat eläkekorvaukset tukikelpoisiin välillisiin kustannuksiin sekä myöntämästä CEA:lle kirjanpito-menetelmää koskeva todistus, jotta CEA voisi ilmoittaa henkilöstöään koskevat välilliset kustannukset saadakseen palautetuiksi kulut, jotka ovat aiheutuneet tutkimusta ja kehitystä koskevan seitsemännen puiteohjelman yhteydessä toteutetuista yhteisrahoitetuista hankkeista.

CEA katsoo, että komission päätös, jonka mukaan eläkekorvaukset eivät ole tukikelpoisia välillisiä kustannuksia, perustuu oikeudellisiin virheisiin ja selvästi virheelliseen tosiseikkojen arviointiin, ja että komissio ei ole noudattanut hyvän hallinnon periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, suhteellisuusperiaatetta eikä luottamuksensuojan periaatetta.

Toissijaisesti kanteella vaaditaan toteamaan EY 238 artiklan nojalla, että komissio ei noudata sopimusvelvoitteitaan CEA:han nähden, kun se kieltäytyy rinnastamasta CEA:n maksamia eläkekorvauksia tukikelpoisiin kustannuksiin ja näin ollen palauttamasta niitä.

Kanne 14.10.2009 — Henkel v. SMHV — JLO Holding (LIVE)**(Asia T-414/09)**

(2009/C 312/59)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Milbradt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: JLO Holding Company LLC (Santa Monica, Amerikan Yhdysvallat)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 30.7.2009 tekemä päätös (asia R 609/2008-1) on kumottava siltä osin, kuin yhteisön tavaramerkki nro 984 245 (LIVE) julistettiin mitättömäksi tavaroiden "saippuat, hajuvedet ja kosmeettiset tuotteet" osalta
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki LIVE luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten (yhteisön tavaramerkki nro 984 245)

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: JLO Holding Company, LLC

Mitättömyysoaston ratkaisu: yhteisön tavaramerkin osittainen mitättömäksi julistaminen

Valituslautakunnan ratkaisu: mitättömyysoaston ratkaisun osittainen kumoaminen ja yhteisön tavaramerkin osittainen mitättömäksi julistaminen

Kanneperusteet: asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 51 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska menettelyn kohteena olevan tavaramerkin käyttö siten, että oikeudet ovat säilyneet, on osoitettu myös tavaroiden "saippuat, hajuvedet ja kosmeettiset tuotteet" osalta

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 16.10.2009 — Cybergun v. SMHV — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Asia T-419/09)

(2009/C 312/60)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Cybergun (Bondoufle, Ranska) (edustaja: asianajaja S. Guyot)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Saksa)

Vaatimukset

- SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 5.8.2009 tekemä päätös on kumottava siltä osin, kuin siinä julistetaan mitättömäksi tavamerkki AK 47 sen kuvailevuuden vuoksi 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, mihin oikeudelliseen perustaan ei viitata kanteen yhteydessä
- SMHV on työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ja 91 artiklan nojalla velvoitettava korvaamaan kantajalle tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kulut, muun muassa asiakirjojen käännöskulut, kantajan asianajokulut ja tarvittaessa oleskelu- ja matkakulut; unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan arvioimaan täksi summaksi 20 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavamerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki AK 47 luokkaan 28 kuuluville tavaroille — yhteisön tavamerkki nro 4 528 378

Yhteisön tavamerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavamerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG

Mitättömyysosaston ratkaisu: vaatimus kyseisen tavamerkin mitättömäksi julistamisesta hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: mitättömyysosaston päätös kumotaan ja yhteisön tavamerkki julistetaan mitättömäksi

Kanneperusteet: Oikeudelliseen perustaan, toisin sanoen asetuksen (EY) N:o 40/94 51 artiklan 1 kohdan a alakohtaan (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohta), jonka perusteella tavamerkki julistettiin mitättömäksi sen kuvailevuuden vuoksi, ei vedottu ensimmäisessä valituslautakunnassa vaihdetuissa kirjelmissä, ja tavamerkin kuvailevuutta koskeva arviointi on lisäksi virheellinen.

Kanne 19.10.2009 — BSA v. SMHV — Loblaws (PRÉSIDENT)

(Asia T-420/09)

(2009/C 312/61)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: BSA (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja D. Masson)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Loblaws, Inc.

Vaatimukset

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 17.8.2009 tekemä päätös (asia R 1744/2008-4) on kumottava
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: kuviomerkki "PRÉSIDENT" luokkiin 5, 29, 30 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — rekisteröintihakemus nro 2 135 200

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Loblaws Inc.

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Ranskassa luokkiin 5, 30, 31 ja 32 kuuluvia tavaroita varten rekisteröity sanamerkki "President's Choice" ja yhteisön tavamerkiksi rekisteröity kuviomerkki "PRESIDENT'S CHOICE" luokkiin 30, 31 ja 32 kuuluvia tavaroita varten (yhteisön tavamerkki nro 1 872 407)

Väiteosaston ratkaisu: väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen tutkimatta jättäminen

Kanneperusteet: asetuksen (EY) N:o 40/94 59 artiklan (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 60 artikla) ja asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽¹⁾ 71 artiklan rikkominen sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kontradiktorisen periaatteen loukkaaminen

⁽¹⁾ Yhteisön tavamerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetusta (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Kanne 22.10.2009 — Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto**(Asia T-423/09)**

(2009/C 312/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials (Dashiqiao City, Kiina) (edustajat: asianajajat J.-F. Bellis ja R. Luff)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magnesiittitiilien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1659/2005 muuttamisesta 7.9.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 826/2009 kantajalle määrätty polkumyöntitulli on kumottava siltä osin kuin siinä vahvistettu polkumyöntitulli on suurempi kuin se, jota olisi sovellettava, jos se olisi määritetty alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletun menetelmän mukaisesti, jotta otettaisiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon, ettei Kiinan arvonlisäveroa ole palautettu viennin yhteydessä

— neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on Kiinaan sijoittautunut yhtiö, vaatii lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien magnesiittitiilien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1659/2005 muuttamisesta 7.9.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 826/2009 ⁽¹⁾ kantajalle määrätyn polkumyöntitullin kumoamista siltä osin kuin siinä vahvistettu polkumyöntitulli on suurempi kuin se, jota olisi sovellettava, jos se olisi määritetty alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletun menetelmän mukaisesti, jotta otettaisiin polkumyöntitullilla muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽²⁾ (perusasetus) 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon, ettei Kiinan arvonlisäveroa ole palautettu viennin yhteydessä.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

Ensinnäkin kantaja katsoo, että menetelmä, jota komissio on käyttänyt käsitellessään riidanalaisen asetuksen antamiseen johdaneessa tarkastelussa viennin yhteydessä palauttamatta jäänyttä arvonlisäveroa, loukkaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa vahvistettua vientihinnan ja normaaliarvon välillä tehtävän tasapuolisen vertailun periaatetta. Komissio nimittäin on, sen sijaan

että se olisi vähentänyt vientihinnasta viennin yhteydessä palauttamatta jääneen arvonlisäveron määrän siten kuin se oli tehnyt alkuperäisessä tutkimuksessa, verrannut vientihintaa normaaliarvoon käyttäen arvonlisäverollista perustaa ja nojautuen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan virheelliseen tulkintaan.

Toiseksi kantaja katsoo, että asetusta rasittaa myös perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkominen, koska vientihinnan ja normaaliarvon vertaamisessa käytetty menetelmä arvonlisäveron palauttamatta jäämisen huomioon ottamiseksi on ilman min-käänlaista pätevää syytä olennaisesti erilainen kuin alkuperäisessä tutkimuksessa sovellettu menetelmä.

⁽¹⁾ EUVL L 240, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 56, s. 1.

Kanne 14.10.2009 — Goodyear Dunlop Tyres UK v. SMHV — Sportfive (QUALIFIER)**(Asia T-424/09)**

(2009/C 312/63)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Goodyear Dunlop Tyres UK Ltd (Birmingham, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sportfive GmbH & Co. KG (Köln, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 11.8.2009 valitusasiassa R 1291/2008-4 tekemä päätös on kumottava.

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki QUALIFIER luokkaan 12 kuuluville tavaroille (hakemus nro 4 877 262)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sportfive GmbH & Co. KG

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavaramerkki nro 4 017 836 ja saksalainen sanamerkki nro 30 415 017.1 "Qualifiers 2006", saksalainen sana- ja kuviomerkki nro 30 414 610.2 "2006 Qualifiers", saksalainen sanamerkki nro 30 515 033.2 "Qualifiers 2008" sekä saksalainen sana- ja kuviomerkki nro 30 565 616.3 "2008 QUALIFIERS", jotka on kaikki haettu muun muassa luokkaan 12 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen sen vuoksi, että riidanalaisten tavaramerkkien välillä ei ole minkäänlaista sekaannusvaaraa

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 14.10.2009 — Honda Motor v. SMHV — Blok (BLAST)

(Asia T-425/09)

(2009/C 312/64)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Honda Motor Co., Ltd. (Tokio, Japani) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Hendrik Blok (Oudenaarde, Belgia)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 16.7.2009 asiassa R 1097/2008-1 tekemä päätös on kumottava.

— Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki BLAST luokkiin 7 ja 12 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön sanamerkki BLAST luokkiin 7, 35 ja 37 kuuluvia tavaroita varten; Benelux-sanamerkki BLAST luokkiin 7, 35 ja 37 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdtaa (josta on tullut neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdta) on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kysymyksessä olevien tavaramerkkien välillä vallitsi sekaannusvaara.

Kanne 22.10.2009 — centrotherm Clean Solutions v. SMHV — Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM)

(Asia T-427/09)

(2009/C 312/65)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (Blau-beuren, Saksa) (edustaja: asianajaja O. Löffel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Centrotherm Systemtechnik GmbH (Brilon, Saksa)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (jäljempänä SMHV) neljännen valituslautakunnan 25.8.2009 asiassa R 6/2008-4 tekemä päätös on kumottava siltä osin kuin siinä on hylätty menettämisaatimus seuraavien tavaroiden osalta:

luokka 11 — lämmityspakokaasujen poistoputket, savupiipujen savunpoistolaitteistot, lämmityskattiloiden putket; kaasupolttimoiden pidennysosat; mekaaniset lämmityslaitteiden osat, mekaaniset kaasulaitteiden osat; putkijohtojen hannot; savupiipun läpät

luokka 17 — putkiliitososat, putkimuhvit, johtolujitteet, letkut, kaikki edellä mainitut tuotteet ei metallista

luokka 19 — putket, putkijohdot, erityisesti rakennustarkoituksiin; haaraputket; savupiipun putket

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki "CENTROTHERM" luokkiin 11, 17, 19 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten (yhteisön tavaramerkki nro 1 301 019)

Yhteisön tavaramerkin haltija: Centrotherm Systemtechnik GmbH

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: kantaja

Mitättömyysosaston ratkaisu: yhteisön tavaramerkin haltijan oikeus julistettiin menetetyksi

Valituslautakunnan ratkaisu: mitättömyysosaston ratkaisun osittainen kumoaminen ja yhteisön tavaramerkin haltijan oikeuden julistaminen osittain menetetyksi

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 51 artiklan 1 kohdan a alakohtaa yhdessä asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽²⁾ 40 säännön 5 kohdan ja 22 säännön 2 ja 3 kohdan kanssa on rikottu siltä osin kuin tavaramerkin haltijan esittämä käyttöä koskeva näyttö katsottiin riittäväksi oikeudenkäynnin kohteena olevan tavaramerkin tosiasiallisen käytön osoittamiseksi asetuksen N:o 207/2009 15 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Kanne 29.10.2009 — TTNB v. SMHV — March (Tila March)

(Asia T-433/09)

(2009/C 312/66)

Kannekirjelmän kieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: TTNB SARL (edustaja: asianajaja J.-M. Moiroux)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Juan Carmen March (Madrid, Espanja)

Vaatimukset

— SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 20.8.2009 tekemä päätös asiassa R 1538/2008-2 on kumottava ja haetun tavaramerkin rekisteröinti on hyväksyttävä

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Tamara Taichman, jonka seuraaja kantaja on

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "Tila March" luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten — hakemus nro 5 402 722

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Carmen March Juan

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: espanjalainen sanamerkki "CARMEN MARCH" luokkiin 3, 18, 24, 25, 35 ja 38 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten; väite kohdistui rekisteröintiin luokkiin 3, 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: väiteosaston päätöksen kumoaminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) rikkomisen, koska riidanalaisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

Kanne 26.10.2009 — Centrotherm Systemtechnik v. SMHV — centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM)

(Asia T-434/09)

(2009/C 312/67)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Centrotherm Systemtechnik GmbH (Brilon, Saksa) (edustaja: Rechtsanwalt J. Albrecht)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (Blaubeuren, Saksa)

Vaatimukset

— SMHV:n neljännen valituslautakunnan 25.8.2009 asiassa R6/2008-4 tekemä päätös on kumottava sikäli kuin siinä hyväksyttiin kyseessä olevan tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus

— vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— mahdollinen väliintulija on veloitettava korvaamaan väliintuloon liittyvät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sanamerkki CENTROTHERM luokkiin 11, 17, 19 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (yhteisön tavaramerkki nro 1 301 019)

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistaminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston päätöksen osittainen kumoaminen ja yhteisön tavaramerkin osittainen mitättömäksi julistaminen

Kanneperusteet:

- asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 57 artiklan 5 kohdan ja 51 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen, koska vastaaja ei ottanut riittävästi huomioon määräajassa esitettyjä käyttöä koskevia todisteita
- tosiseikkojen tutkimista viran puolesta koskevan velvollisuuden laiminlyönti
- asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 57 artiklan 1 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽²⁾ 40 säännön 5 kohdan rikkominen, koska vastaaja ei ottanut huomioon käyttöä koskevia todisteita, jotka esitettiin valitusperusteet sisältäneen kirjelmän liitteessä
- arviointivirhe, koska tämän jälkeen esitetyt todisteet olisi pitänyt ottaa huomioon, vaikka ne esitettiin määräajan päätyttyä
- toissijaisesti asetuksen (EY) N:o 2868/95 40 säännön 5 kohdan soveltamatta jättäminen EY 241 artiklan valossa, koska se on ristiriidassa asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohdan ja 57 artiklan 1 kohdan kanssa, tarkasteltuina yhdessä 51 artiklan 1 kohdan ja 162 artiklan 1 kohdan, EY 202 artiklan sekä yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden ja erityisesti oikeusvaltion periaatteen, suhteellisuusperiaatteen, omistusoikeuden peruseriaatteen ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan periaatteen kanssa

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1)

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1)

Kanne 22.10.2009 — SE.RI.FO. v. komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto

(Asia T-438/09)

(2009/C 312/68)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Se.Ri.Fo S.r.l. (Napoli, Italia) (edustajat: asianajajat R. de Lorenzo, P. Kivel Mazuy, G. Ruberto)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto

Vaatimukset

- Se koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston (EACEA) päätös on kumottava, jonka antamispäivä ja tarkemmat julkaisutiedot eivät ole kantajan tiedossa ja jolla hyväksyttiin elinikäisen oppimisen toimintaohjelmassa luettelo hankkeista, jotka osallistuvat KA3 ICT Multilateral Projects — poikittaisohjelmaan ja joille myönnettiin yhteisön yhteisrajoitus, ja varallaololuettelo, siltä osin kuin Se.Ri.Fo. S.r.l.:n esittämä "V-3DAS" hanke nro 505690-2009-LLP-IT-KA3-KA3MP oli otettu varallaololuetteloon eikä niiden hankkeiden luetteloon, joille myönnettiin rahoitus
- EACEA:n 21.9.2009 päiväämä kirje, joka saapui kantajalle 22.9.2009 ja jolla EACEA ilmoitti Se.Ri.Fo. S.r.l.:lle V-DAS hankkeen arvioinneista, jotka oli saatu EACEA:n ulkopuolisilta asiantuntijoilta, ja myönnettyistä pisteistä

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on osallistunut elinikäisen oppimisen toimintaohjelmassa vuonna 2009 ilmoitettuun hankeluun esittämällä koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirastolle V-3DAS -hankkeen, jolla oli tarkoitus osallistua avaintoimi 3 ICT — poikittaisohjelmaan

Hakemusten arvioinnissa käytettiin vuoden 2009 hakijan oppaan mukaisesti viraston ulkopuolisia asiantuntijoita. Kantajan esittämälle hankkeelle oli myönnetty 30,5 pistettä 40:stä (eli 76,3 prosenttia maksimipisteistä) ja niiden hankkeiden luetteloon pääseminen, joille myönnettiin rahoitus, edellytti 31 pistettä (eli 77,5 prosenttia maksimipisteistä), minkä perusteella kantajan hanke otettiin varallaololuetteloon, jota voidaan käyttää rahoituksen myöntämiseksi myöhemmin siinä tapauksessa, että varoja vapautuu hyväksyttyjen hankkeiden luopumisen vuoksi tai sen vuoksi, että ohjelmaan saadaan lisää varoja.

Vaativuustensa tueksi kantaja esittää, että viraston ulkopuolisten asiantuntijoiden hanketta koskevat arvioinnit ja niihin perustuvat pisteet ovat kunkin myöntämisperusteen osalta virheelliset. Kantajan mukaan niitä rasittaa perustelujen esittäminen luonteeltaan välttämättöminä, arviointiperusteiden virheellinen soveltaminen ja arviointien sisällöllinen ristiriita ja epäjohtonmukaiuus. Näihin perustuva lainvastaisuus on kantajan mukaan ollut ratkaisevana syynä sille, että sen hanke on jätetty rahoitusta saavien hankkeiden luettelon ulkopuolelle vain 0,5 pisteen vuoksi.

Kantaja painottaa tässä yhteydessä sitä, että Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 109 artiklassa säädetään avustusten myöntämisen osalta, että ”avustusta myönnettäessä on sovellettava avoimuuden ja tasa-puolisen kohtelun periaatteita”.

Kanne 3.11.2009 — Azienda Agricola Bracesco v. komissio

(Asia T-440/09)

(2009/C 312/69)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Azienda Agricola Bracesco (Orgiano, Italia) (edustajat: asianajajat F. Tosello, S. Rizzioli ja C. Pauly)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Komissio on velvoitettava EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla maksamaan tällä hetkellä selvitystilassa olevalle Azienda Agricola Bracesco s.r.l. -yhtiölle vahingonkorvausta 335 000 euroa tai mikä tahansa muu määrä, joka vahvistetaan oikeudenkäynnin kuluessa ja jonka joka tapauksessa tuomioistuim vahvistaa, maksun suoritus-päivään asti laskettavine lakisääteisine korkoineen
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä oleva sopimussuhteen ulkopuoliseen yhteisön vastuuseen perustuva vahingonkorvauskanne kuuluu lintuinfluenssan vastaisten yhteisön toimenpiteiden puitteisiin.

Tässä yhteydessä väitetään, että eurooppalaisten siipikarjamar-kkinoiden häiriintymisen vuoksi, joka johtui kuluttajien kysynnän pienentymisestä aiheutuvasta hintojen laskusta, joka puolestaan liittyi lintuinfluenssan leviämiseen, Euroopan komissio päätti interventiosta asetuksella N:o 1010/2006 ⁽¹⁾, jossa säädetään siipikarjankasvattajiin kohdistuvista suojoitoimenpiteistä.

Vaikka terveyspolitiikkaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä viiräiset sisältyvätkin siipikarjan käsitteeseen, siipikarjankasvat-tajat, jotka toimivat tämän lajin kasvattamis- ja teurastusalalla, on perusteettomasti jätetty tukien ulkopuolelle.

Kantajana oleva Azienda Agricola Bracesco Srl, joka on selvitys-tilassa, väittää, että Euroopan komission toiminnasta, jolla on loukattu vakavasti ja ilmeisellä tavalla yhteisön oikeusjärjestyk-sen yhtä perusperiaatetta eli syrjintäkiellon periaatetta, on aiheu-tunut sille perusteetonta vahinkoa.

⁽¹⁾ Eräissä jäsenvaltioissa toteutettavista muna- ja siipikarja-alan poikke-uksellisista markkinatukitoimenpiteistä 3.7.2006 annettu komission asetus (EY) N:o 1010/2006 (EUVL L 180, s. 1).

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto)
22.10.2009 — Aayhan ym. v. parlamentti

(Asia F-10/08) ⁽¹⁾

(Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2009/C 312/70)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Laleh Aayhan (Strasbourg, Ranska) ynnä muut (edustaja: asianajaja R. Blindauer)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: aluksi M. Mustapha-Pacha ja R. Ignătescu, sittemmin R. Ignătescu ja S. Seyr)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan parlamentin 25.10.2007 tekemän sen päätöksen kumoaminen, jolla hylättiin kantajien 21.6.2007 tekemä oikaisuvaatimus kaikkien heillä tässä toimitelmassa olleiden määräraikaisten työsopimusten katsomiseksi yhdeksi ainoaksi toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi.

Määräysosa

- 1) *Lausunnon antaminen kanteesta F-10/08, Aayhan ym. v. parlamentti, raukeaa.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja heidät veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 64, 8.3.2008, s. 70.

Kanne 17.9.2009 — Marcuccio v. komissio

(Asia F-78/09)

(2009/C 312/71)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Komission päätöksen kumoaminen; tällä päätöksellä komissio hylkäsi kantajan vaatimuksen asiassa T-18/04 aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista, joiden korvaamiseen vastaaja oli velvoitettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 10.6.2008 antamalla tuomiolla. Lisäksi vastaajan velvoittaminen korvaamaan kantajalle aiheutuneet aineelliset ja aineettomat vahingot.

Vaatimukset

- On kumottava muodosta riippumatta päätös, jolla vastaaja on hylännyt 22.9.2008 esitetyn vaatimuksen
- on kumottava tarpeellisin osin muodosta riippumatta päätös, jolla 8.4.2009 tehty valitus on hylätty
- vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle 15 882,31 euroa 10 prosentin vuotuisine viivästyskorkoineen vuotuisesti pääomittuna 22.9.2008 esitetystä vaatimuksesta lukien tähän päivään asti korvauksena siitä aineellisesta vahingosta, joka on syntynyt kantajalle riidanalaisesta päätöksestä edellä mainittuna aikana
- vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle 6 500 euron määrä tai muu kohtuulliseksi katsottu tätä suurempi tai pienempi määrä, jonka tuomioistuin katsoo oikeaksi ja kohtuulliseksi korvaukseksi niistä aineellisista ja elämänlaatuun vaikuttaneista vahingoista, jotka kantajalle ovat aiheutuneet riidanalaisesta päätöksestä ja joista hän on kärsinyt päätöksen tekemisestä lähtien tähän päivään asti
- vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle korvauksena riidanalaisesta päätöksestä johtuvasta ja edellä mainittuna aikana aiheutuneesta vahingosta kultakin päivältä huomisen ja sen päivän välisenä aikana, jona 22.9.2008 esitetty vaatimus hyväksytään kokonaisuudessaan ja poikkeuksetta ja vastaavat päätökset tai tosiasialliset toimenpiteet pannaan poikkeuksetta täytäntöön, 5 euroa tai sellainen tätä suurempi tai pienempi määrä, jonka tuomioistuin katsoo oikeaksi ja kohtuulliseksi, jolloin kunkin kuukauden ensimmäisenä päivänä on korvattava edeltäneen kuukauden aikana syntyneet vaatimukset
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 28.9.2009 — Marcuccio v. komissio**(Asia F-81/09)**

(2009/C 312/72)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Marcuccio (Tricase, Italia) (**edustaja:** asianajaja G. Cipressa)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Komission sen päätöksen kumoaminen, jolla osittain hylättiin kantajan vaatimus siitä, että komission tekemä päätös, joka liittyi kantajalle kesäkuun 2005 ja huhtikuun 2008 väliseltä ajalta myönnetyn työkyvyttömyyskorvauksen viivästyskorkojen laskentaan, oli kumottava

Vaatimukset

- päätös, olipa se tehty missä muodossa tahansa, on kumottava, koska vastaaja on sillä osittain hylännyt 8.9.2008 tehdyn hakemuksen, toisin sanoen päätös, olipa se tehty missä muodossa tahansa, on kumottava, koska komissio laski ja myönsi siinä kantajalle viivästyskorkot, jotka komission oli maksettava kesäkuun 2005 ja huhtikuun 2008 välisen ajanjakson aikana kustakin kuukausittain maksetusta työkyvyttömyyskorvauserästä, jotka maksettiin hänelle yhtenä suorituksena 29.5.2009 (arvopäivä 28.5.2009) sen sijaan, että ne olisi maksettu kyseisen ajanjakson kunkin kuukauden lopussa, ja niiden määrä oli alhaisempi kuin se määrä, joka olisi saatu, jos ne olisi laskettu ja maksettu 8.9.2008 tehdyssä hakemuksessa mainittuja perusteita soveltaen, toisin sanoen jos a) päivämäärää 29.5.2008 olisi pidetty *dies ad quem*ina; b) sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäistä päivää, jonka kuluessa kukin kyseisistä kuukausieristä olisi pitänyt maksaa kantajalle, olisi pidetty *dies a quo*na; c) sovellettava vuosikorko olisi ollut 10 prosenttia ja se olisi vuosittain lisätty pääomaan
- 16.12.2008 päivätty asiakirja, jonka numero on PMO4/JALS/JM D (2008) 20982 on kumottava kantajan kannalta epäedullisilta osiltaan, toisin sanoen niiltä osin, joissa komissio osittain hylkäsi 8.9.2008 tehdyn hakemuksen, *melius in partibus quibus*, joilta komission laskemien ja maksamien korkojen määrä oli alhaisempi kuin se määrä, joka olisi saatu, jos ne olisi laskettu ja maksettu 8.9.2008 tehdyssä hakemuksessa mainittuja perusteita soveltaen
- vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle 8.9.2008 tehdyssä hakemuksessa mainittujen perusteiden mukaan laskettavien korkojen ja tosiasiallisesti maksettujen korkojen

välinen erotus, ja tähän riita-asiaan on tällöin mahdollisesti ja tarpeellisin osin jätettävä EY 241 artiklan (aiemmin 184 artikla) perusteella soveltamatta niitä Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen kohtia, jotka koskevat sen korkokannan määrittämisperusteita, joka on maksettava EY:n velasta niille henkilöille, joihin sovelletaan henkilöstösääntöjä, ja jotka koskevat korkojen pääomittamista

- vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle 10 prosentin vuosittainen korko korkojen väliselle erotukselle siten, että ensin mainitut korot lisätään vuosittain pääomaan, 29.5.2008 alkaen tosiasialliseen maksupäivään asti, ja maksamaan kantajalle 1 euro, ja tähän riita-asiaan on tällöin mahdollisesti ja tarpeellisin osin jätettävä EY 241 artiklan (aiemmin 184 artikla) perusteella soveltamatta niitä Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan varainhoitoasetuksen kohtia, jotka koskevat sen korkokannan määrittämisperusteita, joka on maksettava EY:n velasta niille henkilöille, joihin sovelletaan henkilöstösääntöjä, ja jotka koskevat korkojen pääomittamista
- komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut
- jos osoittautuu tarpeelliseksi, päätös, olipa se tehty missä muodossa tahansa, jolla hylättiin 18.2.2009 tehty valitus, ja 29.5.2009 päivätty asiakirja, on kumottava.

Kanne 16.10.2009 — Larue ja Seigneur v. Euroopan keskuspankki**(Asia F-84/09)**

(2009/C 312/73)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Emmanuel Larue ja Olivier Seigneur (Frankfurt am Main, Saksa) (**edustaja:** asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vuoden 2009 tammikuun palkkatodistusten kumoamista koskeva vaatimus

Vaatimukset

- Vuoden 2009 palkkatodistus on kumottava

- kantajien esittämiä uudelleen käsittely- ja oikaisupyyntöjä koskevat 20.4.2009 ja 6.8.2009 päivätyt hylkäävät päätökset on kumottava siltä osin kuin on tarpeellista
- vastaaja on prosessinjohtotoimen velvoitettava esittämään asiaa koskeva hallinnollinen asiakirja-aineistonsa ja vähintään pääosasto H:sta peräisin olevat ja johtokunnalle osoitetut vuoden 2009 GSA-menetelmää (yleinen palkanlaskentamenetelmä) koskevat asiakirjat, johtokunnan vuoden 2009 GSA-menetelmää koskeva ehdotus, pääosasto H:sta peräisin olevat ja neuvostolle osoitetut vuoden 2009 GSA-menetelmää koskevat asiakirjat ja vuoden 2009 GSA-menetelmää koskeva neuvoston päätös
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan kantajien kärsimä vahinko maksamalla vahingonkorvausta, joka muodostuu 5 000 euron korvauksesta kummallekin kantajalle sen vuoksi, että heidän ostovoimansa on 1.1.2009 lähtien vähentynyt, maksamatta jääneistä palkkaeristä, jotka vastaavat kantajien palkan 1,5 prosentin korotusta 1.1.2009 lukien ja kantajille maksamatta jääneisiin palkkaeriin lisättävästä niiden erääntymispäivästä niiden maksupäivään laskettavasta korosta. Tämä korko on laskettava Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihin kyseisenä aikana soveltaman kiinteän koron perusteella lisäämällä siihen kaksi prosenttiyksikköä
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 19.10.2009 — Rossi Ferreras v. komissio**(Asia F-85/09)**

(2009/C 312/74)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Francisco Rossi Ferreras (Luxembourg, Luxemburg)
(edustaja: asianajaja F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajasta ajanjaksolle 1.7.2001–31.12.2002 laaditun arviointikertomuksen kumoamista koskeva vaatimus.

Vaatimukset

- Kantajasta ajanjaksolle 1.7.2001–31.12.2002 laadittu arviointikertomus on kumottava
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 26.10.2009 — Gagalis v. neuvosto**(Asia F-89/09)**

(2009/C 312/75)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Spyridon Gagalis (Kraainem, Belgia) (edustaja: asianajaja N. Lhoest)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kanne, jossa vaaditaan vastaajan sellaisen päätöksen kumoamista, jolla on kieltäydytty korvaamasta kantajalle 75 prosenttia kylpylähoidon kokonaiskustannuksista henkilöstösääntöjen 73 artiklan mukaisesti.

Vaatimukset

- on kumottava vastaajan 9.12.2008 tekemä päätös, joka on annettu tiedoksi kantajalle 22.12.2008 ja jolla on kieltäydytty korvaamasta kantajalle 75 prosenttia kylpylähoidon kokonaiskustannuksista henkilöstösääntöjen 73 artiklan mukaisesti
- on kumottava 15.7.2009 tehty päätös, joka on annettu kantajalle tiedoksi 17.7.2009 ja jolla on hylätty kantajan valitus, joka koskee 75 prosentin suuruisen korvauksen maksamista kylpylähoidon kokonaiskustannuksista henkilöstösääntöjen 73 artiklan mukaisesti
- neuvosto on velvoitettava maksamaan kantajalle 1 551,38 euron suuruinen lisämaksu viivästyskorkeineen
- neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Virkamiestuumioistuin

2009/C 312/70	Asia F-10/08: Virkamiestuumioistuimen määräys (toinen jaosto) 22.10.2009 — Aayhan ym. v. parlamentti (Lausunnon antamisen raukeaminen)	43
2009/C 312/71	Asia F-78/09: Kanne 17.9.2009 — Marcuccio v. komissio	43
2009/C 312/72	Asia F-81/09: Kanne 28.9.2009 — Marcuccio v. komissio	44
2009/C 312/73	Asia F-84/09: Kanne 16.10.2009 — Larue ja Seigneur v. Euroopan keskuspankki	44
2009/C 312/74	Asia F-85/09: Kanne 19.10.2009 — Rossi Ferreras v. komissio	45
2009/C 312/75	Asia F-89/09: Kanne 26.10.2009 — Gagalís v. neuvosto	45

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI